

Política de barri: EL MODEL DE PAÍS

p. 23

Teixit de barri

La Festa Major del Farró
en imatges

p. 24-25

Sarrià en festes

Selecció d'activitats del programa
de les Festes del Roser

p. 16-17

Magels Landet

"Els ulls són les finestres intel·ligents
del nostre cos"

Festes als barris

**Escola de Música
Teatre Musical
Grau Professional**

Curs 2018-19

Matrícula Oberta!

932 371 379
www.tremolo.cat

TRÉMOLO
FORMACIÓ MUSICAL
I ESCÈNICA

**Ets un artista?
Descobreix Trémolo**

trémolo
formació musical i d'arts escèniques

**R U S T I C
C O R N E R**
BARCELONA REAL ESTATE

LLÁMENOS PARA VALORAR SU PISO

 93 204 55 11

www.rusticcorner.com

**CLINICA
DENTAL**

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 | 1990
anys | 2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepcio@cldental.es

**COMPREM OR • RELLOTGES
• DIAMANTS • PLATA •**

Valorem la seva peça amb les més altes
garanties de cotització, seguretat i serietat

Taxacions gratuïtes

| C/ València, 308 (no tanquem al migdia) · Tel. 93 487 87 49 C/ Muntaner, 332 · T. 93 209 70 83

CIRURGIA BARIÀTRICA, LA MILLOR SOLUCIÓ PER A L'OBESITAT MÒRBIDA.

 Clínica ServiDigest

Actualment la Cirurgia de l'Obesitat o Cirurgia Bariàtrica és l'opció més efectiva en el cas d'una obesitat catalogada com a tipus III (índex de massa corporal superior a 40) en la qual han fracassat els altres tractaments o a la tipus II (índex de massa corporal superior a 35) amb comorbiditats greus relacionades amb l'obesitat com diabetis, hipertensió, dislipèmia o síndrome d'apnea del son.

Crèdits

Edició:

Prensa local El Jardí sccp

Coordinació general:

Jesús Mestre Campi

jesus@eljardisg.com

Comercials

Núria Esteve (Sarrià)

nuria1424@gmail.com

Josep M. Farràs (Sant Gervasi)

jmfarrasribas@gmail.com

© Textos: dels autors

© Fotografies i il·lustracions: s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència

Cap de redacció:

Carme Rocamora

carmerocamora@eljardisg.com

Redacció:

Pol Brugarolas, Elena

Bulet, Juanjo Compairé, M. Antònia

Font F., Bernat Julià, Sofia Puig, Edu-

ard Sant, Javier Sardà, Marta Trius

Correcció: Jordi Gamundi

Disseny de maqueta i maquetació:

Gràcia Farràs

Tirada: 14.000 exemplars

Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:

Festa Major al Farró, Elena Bulet

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

Editorial

Acaba un estiu que ha tingut una bona calorada a l'agost però, en general, temperatures moderades i amb força pluja. El clima d'aquest setembre sembla portar-nos amb suavitat a la tardor, enmig de festes majors acabades de celebrar, com la del Farró i les dels barris de muntanya, i altres a punt de començar, com les festes de Sarrià o Galvany.

El Jardí comença una nova etapa. Una etapa amb molts reptes i també incerteses. Entre els reptes hi ha el propòsit d'oferir a tot el districte de Sarrià-Sant Gervasi un mitjà de comunicació àgil i seriós, que faci un ressò selectiu d'allò que succeeix. També és un repte posar en funcionament la nova cooperativa que a partir d'ara editarà la revista. Això ens situa dins del marc de l'economia social i a més ens permet obrir la revista a tothom: qualsevol persona en pot ser sòcia i aportar les seves visions i propostes. Esperem seguir comptant amb el suport de les empreses i serveis de Sant Gervasi i que les de Sarrià s'hi vagin afegint, per fer viable el projecte.

Estrenem maqueta i format de revista, amb la intenció de fer un producte de més qualitat. També canviem el sistema de distribució de la revista, que concentrem en un centenar de punt del districte i, a la majoria de llocs, la posem en uns expositors per fer-la més visible. Al web podeu consultar tots els llocs on trobareu la revista. I també obrim la possibilitat de fer-vos-en subscriptors si voleu rebre la revista a casa per correu postal. Per últim, us volem agrair el vostre suport per fer possible aquest nou projecte. Sense vosaltres, lectors, tot això no tindria sentit. Bona lectura!

Sumari

4 AGENDA

5 Nomenclàtor La plaça de Sarrià

6 NOTÍCIES DEL DISTRICTE

Habitatges de Quatre Camins EL JARDÍ

Diada al districte CARME ROCAMORA

8 NOTÍCIES DE SANT GERVASI

Exposició Comas i Solà JUANJO COMPAIRÉ

Música als parc MARTA TRIUS

10-11 BARRIS [SANT GERVASI]

Nova cupació al Putxet CARME ROCAMORA

El rey recibe, E. Mendoza M. ANTÒNIA FONT

Trobada d'il·lustradors MARTA TRIUS

12 NOTÍCIES DE SARRIÀ

Porta a Porta EL JARDÍ

L'Ateneu Popular és viu B. JULIÀ, C. ROCAMORA

14-15 BARRIS [SARRIÀ]

Concert groc a Pedralbes M. ANTÒNIA FONT

La V9 s'atura els carrers SOFIA PUIG

16-17 ENTREVISTA: GENT DEL BARRI

Magels Landet, escultora ELENA BULET

18-19 POLÍTICA DE BARRI

Sobre el model de país CARME ROCAMORA

Audiència Pública i Consell Plenari

20 i 22 ARTICLES D'AUTOR

FRA VALENTÍ, INGRID SUMARROCA, JAUME DE OLEZA,
ROGER ROSICH, MARTA ROYO, XAVIER BONED

23 FOTOREPORTATGE

Celebrar el teixit de barri ELENA BULET

24-25 REPORTATGE

Sarrià en festes EL JARDÍ, COMISSIÓ DE FESTES

Els gegants de Sarrià augmenten la família

26 TREBALLANT AL BARRI

Ermengol Fontanet JAVIER SARDÀ, JESÚS MESTRE

27 GALVANY - TURÓ PARC

El palauet Figols ROSER DÍAZ

28-29 EXPLORANT EL JARDÍ

Jardins de la Vil·la Amèlia MARIA JOSEP TORT

L'aligot ENRIC CAPDEVILA

29 HISTÒRIA: ABANS I ARA

Pl. Francesc Macià JAVIER SARDÀ, JESÚS MESTRE

30-32 ARTS I LLETRES

El vestido azul CASA USHER

La família Granados JUANJO COMPAIRÉ

Vives en las cintas... EDUARD SANT

El jardí amb... Sergio Caballero SANDRA PALAU

Sang a Sant Gervasi (24) JORDI QUER

33 CUINA I NUTRICIÓ

Compota de poma MARTA CASTELLS

Espirals de l'hort, Gambes d'Ordal BLAI PÉREZ

34-35 LA MIRADA JOVE

Martí Bech i la fotografia ELENA BULET

La contrapartida de @elenabulet

Tardor transformadora PIJ SARRIÀ-SANT GERVASI

35 ESPORTS

Futbol femení: Clara Clemente

POL BRUGAROLAS

36 INFANTS

37 GENT GRAN

Records MONTSERRAT CORNET

38 AGRAÏMENTS

39 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESSES

INSTITUT AUDITIU

salesa

El meu centre auditiu de confiança

Més de 60 anys tenint cura de la teva salut auditiva

VISITA ELS NOSTRES CENTRES I DESCOBREIX ELS AVANTATGES QUE T'OFERIM

- Estudi audiològic i primera visita gratuïts
- Servei tècnic de reparacions propi
- Finançament a mida dels audífons
- Les solucions més innovadores per a la teva audició i l'atenció dels millors professionals

Ara més a prop teu!

Visita el nostre nou centre
General Mitre, 134

Informa-t'en
935 507 920

SETEMBRE

FINS AL 28 DE SETEMBRE

Exposició: **Dins dels àlbums**, amb Albert Arrayás, jove il·lustrador hiperactiu.
Centre Cívic Vil·la Florida
c. Muntaner 544

FINS AL 30 DE SETEMBRE

Exposició: **Pepita Teixidor i el seu món**, un homenatge a les dones pioneres.
Centre Cívic Vázquez Montalbán i Biblioteca Collserola

FINS A L'11 D'OCTUBRE

Exposat. Convocatòria per artistes.
Centre Cívic Can Castelló
c. Castelló, 1-7

20 DIJOUS

▶ 18.30 h
Buff amb punt waffle, a càrrec de Lalanalú.
Centre Cívic Vil·la Urània
Via Augusta, 102
▶ 18.30 h
Xerrada: **Cooperativa d'habitatges per a joves**, i altres alternatives
Casa Orlandai
c. Jaume Piquet, 23
▶ 19 h
Què fa moure els busos de Barcelona? amb Claudi Mans i Teixidó.
Centre Cívic Vil·la Urània
Via Augusta, 102
▶ 19 h
Xerrada: **El 1918 de J. V. Foix**. Cent anys d'una data decisiva, amb Lluís Quintana, Enric Bou i Antoni Martí Monterde. Presenta Joan Safont.
Ateneu Barcelonès
c. Canuda, 6
Organitza: Fundació J.V. Foix

DIVENDRES 21 I

DISSABTE 22

Festa Major Turó Parc 2018
Vegeu programació a la pàgina 27
Organitza: Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc

21 DIVENDRES

▶ 18 h
Mostra de robòtica i tastet de tallers
Espai Jove Sagnier
c. Brusi, 61
▶ 19 h
Inauguració de l'exposició de **Xavi Carrión** "Barcelona foto llibre dels passatges".
Casa Usher
c. Santaló, 79
▶ 19 h
Concert: **Galeano encendido**, cançons basades en textos d'Eduardo Galeano.
Centre Cívic L'Elèctric
Crt. Vallvidrera a Sant Cugat, km 6.5
▶ 21 h
Benvinguda a la Casa.
L'imperdible de divendres:
CO-JAM de benvinguda
Casa Orlandai

22 DISSABTE

▶ 10 h
Ruta literària: **Centenari del Turó Parc**, amb Ruth Galve.
Centre Cívic Pere Pruna
c. Ganduxer, 130
▶ 11 h
1a Volta Ciclista a Sarrià. El circuit, de 4 km., és de dificultat baixa, apte per tothom.
la Porta de Sarrià (av. Via Augusta amb pg. de la Bonanova)
Organitza: Plataforma Sarrià Respira i l'AV de Sarrià
▶ d'11 a 21 h
Benvinguda a la Casa: tastet de tallers, activitats infantils, concerts, dansa... i molt més!
Casa Orlandai

25 DIMARTS

▶ a les 17 h
Petita proposta... per a famílies de l'Espai Infantil El Parc.
Centre Cívic Sarrià
▶ 17.30 h
Short movies british council: primary, a càrrec de British Council. A partir de 5 anys.
Biblioteca Joan Maragall
c. Sant Gervasi de Cassoles, 85
▶ 20.30 h
El Documental del Mes:

Over The Limit.

Teatre de Sarrià
c. Pare Miquel de Sarrià, 8
Preu: socis gratuït/3€ general

26 DIMECRES

▶ 17.30 h
Sac de rondalles. **Dia Euro-peu de les llengües**, amb Vivi Lepori.
Biblioteca Collserola
▶ 19 h
CAFÈS LITERARIS: **Mestre de disfresses**, de Charles Simic, amb Guim Valls, poeta.
Casa Orlandai
Entrada + consumició: 2,90 €
▶ 19 h
Conferència: **Què en sabem, dels forats negres?** amb Ignasi Ribas, d'Aster Agrupació Astronòmica.
Vil·la Urània
▶ 19 h
Conferència sobre **Il Puritani**, de Vincenzo Bellini.
Centre Cívic Pere Pruna :
c. Ganduxer, 130
▶ 20 h
Òpera: **Aroma di Napoli: romances de Tosti i cançó napolitana**, amb Marc Sala, tenor, Josep Bufor, piano, i la col·laboració de Mario Mas, mandolina
Teatre de Sarrià
Preus: 12€ socis i 15€

27 DIJOUS

▶ 17.45 h
Sempre quan acabo dic, amb la Cia Jordi Font. Espectacle de la Festa Major de Sant Gervasi Sud.
Centre Cívic Can Castelló
c. Castelló, 1-7
▶ 16 h
Campionat de dòmino.
Centre Cívic Sarrià
▶ 18.30 h
T'interessa. **Dia mundial de l'Alzheimer**, amb Daniel Alcolea, neuròleg de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.
Col·labora la Fundació Uszheimer
Biblioteca Joan Maragall
▶ 19 h

Presentació del llibre **A les ciutats amagades**, de Natàlia Cerezo, amb l'autora i l'editora de: Rata_, Iolanda Batallé.

Casa Usher
c. Santaló, 79
▶ 20 h

Le monde à l'envers: Institut pop up club.

Institut Français de Barcelona

Entrades: des de 12€

▶ 21.30 h

Quinteto Dequera!

Interpretar Astor Piazzolla.

Nota79

c. Vallirana, 79

Entrades: 7€

DEL DIVENDRES 28 DE SETEMBRE AL DIUMENGE 7 D'OCTUBRE

Festa Major de Sarrià
Consulteu el programa de les principals activitats a la pàgina 24

28 DIVENDRES

▶ 22 h
L'imperdible de Festa Major: **Trinitat Nova, Vulk i Yawners**.
Casa Orlandai
▶ 21 h
17è concurs de directes de la Coordinadora de rock de Sarrià. Actuacions dels quatre grups finalistes.
Jardins de la Vil·la Cecília
c. Eduardo Conde, 22-42

DIVENDRES 28 I DISSABTE 29 DE SETEMBRE

Nit de la recerca. La Nit vol acostar la ciència i la innovació a tota la ciutadania.
Centre Cívic Vil·la Urània

29 DISSABTE

▶ 12 h
Espectacle familiar: **La caputxeta i el llop**, amb la Cia Magatzem d'Arts.
Recomanat per infants d'1 a 3 anys.
Espai Putxet
c. Marmellà 13.

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web eljardidesantgervasi.cat

▶ 19.30 h
Cicle lua, mujeres y arte: **Una**, presentació nou disc.
Torre Amat
Entrades: 15€ amb copa de cava inclòs
▶ 20 h
Concert Any Raimon Panikkar, amb **Lidia Pujol**, a través de la cerimònia **Iter Luminis**.
Monestir de Pedralbes
▶ 21 h
Lemazine
Luz de Gas
c. Muntaner, 246
Entrades: 11€

DEL DIUMENGE 30 DE SETEMBRE AL DIMECRES 3 D'OCTUBRE

Festa Major Sant Gervasi Sud-Galvany
Vegeu programa a la pàgina 27

30 DIUMENGE

▶ 18 h
Octubre, cançons per a la llibertat, concert d'A Grup Vocal, amb cançons de Lluís Llach, Raimon, M. del Mar Bonet, Ramon Muntaner, Joan Manuel Serrat, Txarango...!
Teatre de Sarrià
c. Pare Miquel de Sarrià, 8
teatredesarria.cat
Preu: 5€ socis, 10€ general

OCTUBRE

DE L'1 AL 29 D'OCTUBRE

Il·lustrant Sud-Amèrica. Un viatge pel continent a través d'il·lustracions.
Dijous 1, a les 18 h, xerrada introductòria amb l'autor.
Centre Cívic L'Elèctric

DE L'1 AL 31 D'OCTUBRE

Exposició: **Alehop!** d'Àfrica Fanlo, il·lustradora que viu i treballa a Barcelona. Inauguració i vernissatge: divendres dia 5, a les 19 h
Centre Cívic Vil·la Florida

1 DILLUNS

▶ 17 h
Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran: **Compromís i transformació social: invulnerables**, amb Sor Lucía Caram, dominica contemplativa
ICICC-Auditori Joan XXIII
Via Augusta 205

2 DIMARTS

▶ de 17 a 19 h
Grup de ganxet, amb Conxita Santidrià. Vine a aprendre noves tècniques i a passar una bona estona!
Centre Cívic Vil·la Florida
▶ 17.30 h
Calaix de sastre: **Històries diverses per a nens diversos**, amb Lidia Clua.
A partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall
▶ 19 h
Xerrada sobre la figura i obra de l'escriptor **Stefan Zweig**, amb l'escriptor Mauricio Wiesenthal i l'editorial Acanalado.
Casa Usher
▶ 20.30 h
Cor de Cambra Dyapason. Obres per a cor de cambra i piano. Lluís Roselló, piano, Teodor Roura, director
Teatre de Sarrià

3 DIMECRES

▶ 19 h
Llabor ebrenca: escultura internacional dels segles XIX i

**DUET
CORTINES**

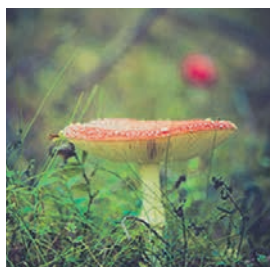
Serveis

- Cortines
- Tendals
- Tradicionals
- Coixins
- Paquets
- Plaid
- Enrotllables
- Cobrellits
- screen/tèxtils
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

xx, amb Núria Gil Duran.
Biblioteca Clarà
c. Dr. Carulla, 22-24
Organitza: Institut Català per a la Recerca en Escultura (ICRE)

4 DIJOUS

► 19 h
Raimon Panikkar. De Sant Gervasi a l'Himàlaia i a les universitats d'arreu del món.
Centre Cívic Pere Pruna

5 DIVENDRES

► 18 h
Presentació del llibre **La gota d'aigua** segons Raimon Panikkar i tast de meditació, amb d'Inès Castel-Branco.
Biblioteca Clarà
► 19 h
Teatre de petit format:
Consell familiar, amb la companyia: Vada Retro Teatre.
Centre Cívic Can Castelló
► 19 h
Conferència: **La recerca astrobiològica dels planetes del Sistema Solar**, amb Ignasi Casanova i AstroBarcelona.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 20 h
IV Cicle de Dones i Compositores: Compositores i Arpa: **Obres del s. XIX per a arpa**, amb Arnau Roura, arpa.
Teatre de Sarrià
► 22 h
Aisha & The Ray Band, concert de *rhythm and blues*.
Nota79
Entrades: 7 / 10€

6 DISSABTE

► 10.30 h
Fem pa, fem química! amb BCNspiracy.
Centre Cívic Vil·la Urània
► d'11 a 12.30 h
Titelles amb feltre: **Animals**

del bosc, a càrrec d'Olga Berbetoros d'Ideamoda.
A partir de 6 anys.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 12 h
Conta contes i taller al voltant de l'àlbum infantil **El cielo imaginado** de Pablo A. Mastro i Ana Suárez.
Casa Usher
► 12.30 h
De tu a tu.
CC Vázquez Montalvan
► 21.30 h, i diumenge 7, a les 17.30 h
Art, amb La Bambolina Negra.
Teatre de Sarrià

7 DIUMENGE

► 12 h
La república dels contes, amb Jordi Font.
Jardins de Muñoz Ramonet
c. Muntaner, 282
► 19.30 h
Mozart i els seus contemporanis, amb Elisabet Gimeno, soprano, i A. Puigmartí, piano.
Nota79
Entrades: 15€

8 DILLUNS

► 10 h
Aula de cinema. **Introducció al so**, amb Anna Novell, sonidista i professora de l'ESCAC.
Biblioteca Joan Maragall
► 17 h
Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran: **El camí de la felicitat o la felicitat del camí**, amb Joan Manuel del Pozo, Síndic de la UdG
ICICC-Auditori Joan XXIII
► 19 h
Xerrada: **Masies i vida rural a Collserola**, amb E. Casanova.
Centre Cívic Sarrià
► 20 h
L'òpera entre bambolines: **I puritani**, de V. Bellini.
Casa Orlandai
Preu: 4,14€

9 DIMARTS

► 17.30 h
Sac de rondalles: **Contes del mar**, amb Cesca Vadell.

Per a infants a partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall
► 18.30 h
Especial porro, amb Maria Alcolado i David Sanmartín.
Es realitzarà una degustació dels productes cuinats!
Centre Cívic Vil·la Florida

10 DIMECRES

► 18.30 h
Club de lectura: **Un cau d'escurçons**, d'Andrea Camilleri, amb Eva Roma, del CNL
Espai Putxet
► 19 h
Les veus de la república:
Les Pensions a debat, amb Marea Pensionista
Casa Orlandai
► 19 h
Consell plenari de Districte
Seu del districte Sarrià-Sant Gervasi
pl. del Consell de la Vila, 7

15 DILLUNS

► 19 h
Cinema lliure: **Google i el cervell humà**.
Biblioteca Joan Maragall

16 DIMARTS

► 19 h
El món dels bolets, amb Enric Gràcia.
Centre Cívic Vil·la Urània

17 DIMECRES

► 17.30 h
Taula rodona: Biennal de pensament - Barcelona ciutat oberta. **SlowScience**, amb Carmen Romero Bachiller, Eduard Aibar i Xavier Roqué.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
Cafès Científics: **Com s'organitza un individu?**, amb Marc Güell (UPF)
Casa Orlandai
Entrada + consumició: 2,90 €
► 19 h
Conferència: **Dones i intuïció - La nostra força**, amb Mei Samarra.
Centre Cívic Can Castelló

NOMENCLÀTOR

La plaça de Sarrià

JESÚS MESTRE CAMPI

La plaça ha estat el nucli central de la vila i, després, del barri. A mitjans del segle XIX, la plaça era poc més que un eixamplament del carrer Major i, davant mateix de l'església parroquial, hi havia l'Ajuntament. Darrere de la Casa de la Vila hi havia una altra petita plaça amb les carnisseries municipals, o sigui, l'escorxador, la bàscula i altres serveis. Cap al 1870, l'Ajuntament es va traslladar i l'antic edifici consistorial, que amenaçava ruïna, es va enderrocar de manera que s'ampliava la plaça. Aleshores el mercat es feia allà i va agafar molta volada. Can Llança i can Margenat són els edificis històrics més emblemàtics.

La principal reforma de la plaça va ser a principis del segle XX. La nova carretera d'Esplugues, projectada per Ildefons Cerdà el 1847 i inaugurada en el primer tram el 1853, passava per Pedralbes però no podia arribar a la plaça perquè l'antiga rectoria i diverses cases ho impediën. A principis del segle XX, després de la construcció del viaducte sobre la riera Blanca, l'enderrocar aquelles cases va permetre que el passeig de la Reina Elisenda arribés fins a la plaça; era el 1909. L'any següent es va construir el nou mercat, configurant-se l'aspecte definitiu de la nova plaça i la seva rodalïa.

Actualment la plaça segueix sent un punt de trobada del barri, tot i el solar de la seva part de llevant, que ja fa molts anys que dura, i que desfigura la seva fisonomia. En aquest solar, on abans hi havia l'emblemàtic Cafè de la Plaça, s'hi ha de construir la biblioteca, una reivindicació llargament reclamada pel veïnat. ■

Postal acolorida de la plaça Sarrià, el 1918.

Autor Desconegut / Fons Família Mestre Campi.

dsushi
take away & delivery

(93) 143 38 78
(93) 681 45 17

Santalo, 153

dsushi.es

Abierto de lunes a domingo
de 13:00 a 16:00 y de 20:00 a 23:30

PEDIDO MÍNIMO 15€
(Servicio a domicilio +1€)

Pedidos online desde nuestra web

www.dsushi.es

info@dsushi.es

L'Ajuntament lliura la promoció d'habitatges amb serveis a persones grans de Quatre Camins

La promoció té 44 pisos i es dota de serveis per donar suport tant de tipus general com social a les persones que hi viuen, més grans de 65 anys i amb plena autonomia

© Ajuntament de Barcelona

EL JARDÍ

L'Ajuntament ha lliurat aquest mes els pisos de promoció d'habitatge dotacional per a persones grans de Quatre Camins, que s'han construït al carrer de la Vista Bella, 7-9, al barri de la Bonanova. Es tracta d'una promoció de 44 pisos

amb serveis per a les persones grans, una tipologia d'habitatge públic que es caracteritza perquè inclou, a banda de l'habitatge, tot un seguit de serveis complementaris per atendre necessitats que ajuden a les persones grans que són autònomes a continuar amb aquesta autonomia el màxim de temps possible.

Els pisos s'equipen amb alarma centralitzada al bany i el dormitori, que permet donar avis en el supòsit d'incident. Les cuines estan equipades amb plaques elèctriques. I finalment els endolls estan situats a una altura suficientment còmoda per evitar que la persona gran realitzi esforços innecessaris per endollar electrodomèstics. Els serveis que ofereixen aquests habitatges són diversos, com ara la neteja dels espais comuns, les altes d'aigua o de la línia telefònica, també facilitar el coneixement dels recursos del barri o bé actuacions per fomentar les relacions de bon veïnatge, manteniment de l'habitatge i d'altres.

Persones usuàries

Aquests pisos estan pensats per a persones grans, amb carències d'habitatge o que visquin en un lloc amb dificultats d'accessibilitat i/o d'habitabilitat amb un cert grau d'autonomia funcional per a les activitats bàsiques de la vida diària. Entre els criteris per accedir a aquest tipus d'habitatge hi ha el de ser una persona de més de 65 anys, tenir unes condicions personals que garanteixin poder dur una vida autònoma, tenir un nivell de renda de fins a 24.850,48 euros o bé no disposar d'habitatge. Amb aquesta nova promoció, al districte de Sarrià-Sant Gervasi hi ha actualment 205 habitatges amb preus assequibles, dels quals 193 són habitatges de protecció oficial. Això significa que avui hi ha al voltant d'un 40% més d'habitatge públic del que hi havia al començament d'aquest mandat municipal. Al mes de juliol de 2015 hi havia un total de 148 pisos de preu assequible en el districte.

Celebració de la Diada al districte

CARME ROCAMORA (@CarmeCRS)

La pluja no va impedir que el passat 6 de setembre se celebrés l'acte de la Diada Nacional de Catalunya al districte, celebració marcada per les reivindicacions de llibertat pels polítics presos. Tant el regidor del districte, Jaume Asens, de Barcelona en Comú (BeC), com el regidor president, Jordi Martí, del Grup Municipal Demòcrata (GMD), van dirigir la seva paraula als assistents, entre els quals hi havia consellers del GMD i dels comuns, però cap dels altres grups polítics de Sarrià - Sant Gervasi.

El regidor Jaume Asens va insistir a denunciar que hi ha polítics presos i va assegurar que "no serà un 11 de setembre qualsevol, perquè l'absència d'aquests polítics marcarà la Diada". Asens va demanar als assistents que facin de la Diada "un dia festiu" però també de reivindicació, de seguir persistent per protegir "les nostres institucions i la nostra identitat". "Cal amor en la política" va cloure el regidor, perquè tal com deien les companyes feministes "la política sense amor no és política".

"Som gent compromesa"

Jordi Martí va subscriure les paraules d'Asens i va emfatitzar en la necessitat que la població segueixi lluitant per la llibertat i perquè ningú vulneri els drets de les persones. El regidor president va apuntar que des de Sarrià - Sant Gervasi "som gent compromesa amb el futur de Catalunya" i va demanar que la Diada del 2018 servís per "construir un país millor per a tothom, sense exclusions".

Acabats els parlaments, el públic va gaudir de l'espectacle *El meu país és tan petit*, recitat per Àngels Bassas, amb música de Miquel Jordà i dibuixos de Joma.

Jaume Asens i Jordi Martí

Un centre pioner

SERGI ALEMANY (@Sergi_Alemanya)

Aquest setembre s'ha inaugurat 'Acompanya'm', un centre de referència per a infants i joves amb trastorns de salut mental a Catalunya. El centre, que es troba al Monestir Valldonzella, a Sant Gervasi, va comptar el dia de la inauguració amb la presència dels consellers de Salut i Afers Socials, Alba Vergés i Chakir El Homrani.

La nova unitat de referència, que serà gestionada per l'Hospital Sant Joan de Déu, per les seves característiques és pionera a Catalunya però també a l'Estat. La seva organització en diferents llars està concebuda per fomentar la participació activa dels residents amb els professionals —un total de 45 persones— que els atenen. De fet, l'objectiu principal d'"Acompanya'm" és promoure la recuperació de l'adolescent o infant i facilitar que torni al seu entorn social i familiar. Des de l'abril hi ha 16 joves amb trastorn mental greu vivint en aquest espai, que té una capacitat total de 30 places. La previsió és que cada infant o jove que ingressi al centre s'hi estigui un màxim de 18 mesos.

12 carrers i espais públics millorats

CARME ROCAMORA (@CarmeCRS)

Seguint les línies d'actuació del Pla de Rehabilitació Integral (PRI) que s'està aplicant a tot Barcelona amb l'objectiu de pacificar carrers, millorar la qualitat de l'espai públic i incrementar el verd urbà, l'Ajuntament ha millorat 12 carrers i espais públics del Districte.

Aquestes millores, situen a Sarrià - Sant Gervasi en la tercera posició pel que fa a les inversions del PRI, darrere de 14 actuacions a Ciutat Vella i 13 a Les Corts. Entre aquestes reformes es troben la Plaça Calvó, els Jardins de Can Ferrer, el Carrer Francolí, Santa Magdalena Sofia o bé el Camí de Mas Guimbau.

Altres actuacions segueixen en marxa, com les dels carrers Major de Sarrià, Saragossa, de les Alberes o bé el passatge del Putxet, un dels últims carrers sense asfaltar del districte.

© Carme Rocamora

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

*En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
 dos centres acollidors i tranquils
 en un entorn privilegiat,
 amb atenció personalitzada i professional.*

*Un model assistencial amb experiència
 i serveis hotelers especialitzats des de 1985.*

Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

L'astrònom Comas i Solà torna a casa seva

S'OBRE A VIL·LA URÀNIA L'ESPAI EXPOSITIU DEDICAT A L'ASTRÒNOM

JUANJO COMPAIRÉ

Després de gairebé un any de la inauguració "progressiva" de Vil·la Urània, veu la llum el darrer espai encara verge. Al soterrani de la casa del científic, on Josep Comas i Solà tenia el seu estudi de fotografia i magatzem, s'obre un espai expositiu dedicat a la seva trajectòria. És un racó reduït, on diversos panells, un audiovisual i unes tauletes digitals ens posen en contacte amb la seva història personal i la seva ingent obra, que és la història de la ciència a casa nostra al primer terç del segle xx. Les fotos ens fan imaginar com era aquesta casa a començament de segle, amb l'observatori astronòmic al terrat.

Els tresors

Hi ha, però, un racó que fa aquest espai del tot diferent, amb el títol "Els tresors de Comas i Solà". Al llarg de molts anys la casa de l'astrònom va caure en l'abandonament i moltes peces científiques del seu llegat es van anar perdent. Ara un grup d'admiradors de la seva obra s'estan movent per recuperar aquestes peces. Aquestes troballes s'aniran exhibint en aquest espai, on un marcador ens indica quins altres tresors encara falten per ser trobats.

Ara hi tenim un enorme Macro-micròmetre que servia per mesurar amb precisió de centèsimes de mil·límetre la posició aparent dels estels en el firmament. Més endavant hi podem veure un sismògraf i altres

aparells similars. Serà, doncs, un espai canviant.

L'exposició

Aquest espai s'obrirà sota demanda, especialment si es tracta de grups. Amb motiu de la Festa Major del Farró, divendres 7 i dissabte 8 de setembre, ens acompanya en Pau Senra —ens assabentem que és familiar de Comas—, que ha heretat l'entusiasme del seu avantpassat. També en Pere Closas, president de l'Agrupació Astronòmica de Barcelona, una de les entitats que formen part de la Federació que gestiona Vil·la Urània.

Amb aquesta obertura, doncs, el barri del Farró completa la desitjada recuperació de Vil·la Urània, que tant ha de contribuir a fer barri i també a estimular l'amor i la divulgació de la ciència.

© Juanjo Compairé

ELS PARCS DE BARCELONA S'OMPLEN DE MÚSICA A L'ESTIU

MARTA TRIUS

Un any més s'ha celebrat als espais verds de Barcelona el ja tradicional Cicle Música als Parcs. Aquest certamen, que té lloc anualment des de fa més de 20 anys als parcs de la Ciutat Comtal, té l'objectiu de potenciar les possibilitats dels parcs com a espais de convivència i lleure durant els capvespres i nits d'estiu. Aquest any ha tingut un gran acolliment i ha complert amb escriure el seu propòsit.

© Marta Trius

Els intèrprets d'aquests concerts de música són formacions de joves que han estat seleccionades per la seva qualitat, com és el cas del concert que va tenir lloc el 27 de juliol al Turó Parc, a càrrec de l'Anna Farrés i l'Iris Mañá. Sense cap cadira lliure i amb molts dels assistents dempeus o asseguts a terra per gaudir d'una nit d'estiu, la veu d'Anna Farrés ressonava entre les copes dels arbres i sota el cel acompanyada dels acords de l'arpa d'Iris Mañá. El duo format per aquestes dues intèrprets va començar a sonar en un ambient distès però amb un públic disposat a gaudir de la música. L'ampli repertori va abastar temes de molt diversa índole des de peces romàntiques com les *Cançons de carrer*, *Clavell del balcó*, *Loreneta*, *Ai*, *Marguerida* del compositor Enric Morera al *Tango op. 164* del mestre Isaac Albéniz, passant pel *Impromptu Caprice op. 9* de l'organista i compositor francès Gabriel Pierné o la *Chanson d'amour* de Gabriel Fauré.

En tots els casos les obres anaven precedides de breus explicacions per contextualitzar el so i la composició, la qual cosa va fer que el concert es convertís en una mini lliçó de música avançada molt admirada per tots els que allà ens vam congreguar. Les peces es van succeir com ho va fer la nit i *L'Heure exquise* de Reynaldo Hahn o la *Cançó espanyola antiga* de Federico García Lorca, omplien el racó del Turó Parc en el qual es va situar aquest concert estiuenc.

Després d'una mica més d'una hora de música en viu, va arribar el colofó final, que no va ser un altre que tres cançons tradicionals catalanes: la primera, *La cançó del lladre* de Ferran Savall, seguida de *La dama d'Aragó* i finalment el conegut i sempre admirat *El cant dels ocells*, cançó popular adaptada per Pau Casals.

Organitzat per l'Ajuntament de Barcelona amb la col·laboració dels districtes i altres entitats municipals, el certamen Música als Parcs té l'objectiu d'acostar la música de qualitat a tots els públics i fomentar la presència dels joves intèrprets amb diferents estils de música ja sigui clàssica, jazz o d'altres. El cicle es va inaugurar el 2 de juny amb un concert del trio femení de gospel The Seys Sisters al parc de la Barceloneta i va concloure al parc del Clot el 30 d'agost amb la formació de jazz-blues-swing Txell Sust & August Harrats Trio. En total, més de 14.000 persones han gaudit d'aquest cicle de concerts estiuencs. Per donar a conèixer millor els beneficis socials i ambientals dels parcs i jardins, enguany s'han continuat fent visites guiades prèvies als concerts, una a cada districte, amb explicacions sobre la història, la biodiversitat i també les peculiaritats d'aquests espais.

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les tailles i copes.

Anita
SINCE 1886

C/ d'Arímon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](#) [t](#) [i](#) [g](#)

etern

WELLNESS CLINIC

MEDICINA ESTÉTICA · BEAUTY · MASAJES · NUTRICIÓN · FISIOTERAPIA

QUEREMOS
QUE TE SIENTAS
SIEMPRE
A GUSTO.
SOBRE TODO,
CONTIGO
MISMA.

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

C. Arimon 18-20 | 08022 Barcelona | Tel. 93 181 39 34
Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h | Sábado: 10:00 a 20:00 h
www.eternwellness.com

© Elena Bulet

EL FARRÓ

L'actor Andrés Herrera inaugura la Festa Major del Farró

ELENA BULET (@elenabulet)

El passat divendres 7 de setembre es donava inici a la Festa Major del Farró mitjançant l'esperat pregó. Després de la intervenció del regidor president del districte, Jordi Martí, del Grup Municipal Demòcrata, i del conseller de Barcelona en Comú Joan Manel del Llano, l'actor Andrés Herrera va pronunciar un discurs per somriure. L'actor va explicar la seva trajectòria dins el barri, un entorn on ell va començar els estudis i on més tard hi va tornar per viure. "No crec en les casualitats", deia.

Durant el discurs, també va fer referència a diversos comerços, com les pizzes de La Nova Fontana i els pentinats de Perrocker. Seguint les seves paraules, un va poder obtenir un tastet de totes les activitats que concentra el Farró. Sens dubte, Herrera va mostrar com li agrada viure el barri i així ho assegurava: "Com que no en tinc al pis, he convertit els carrers del barri en la meua terrassa i balcó".

El Farró, cita de l'afició a la fotografia

LLIURAMENT DE PREMIS DURANT LA FESTA MAJOR

JUANJO COMPAIRÉ

En Joan Fresquet ha estat aquest any l'indiscutible guanyador del Vuitè Concurs de Fotografia del Farró, que cada any l'Associació de Veïns del Farró lliura durant la Festa Major. Enguany es va celebrar el diumenge 9 de setembre i Fresquet va destacar en les dues categories de premis: la de «Tema lliure» i la del «Farró».

Val a dir que totes les fotos —exposades durant la festa a la plaça Mañé i Flaquer— tenien una bona qualitat i eren comentades per tothom que assistia als actes. La plaça, d'aquesta manera, es va convertir en un fòrum fotogràfic.

Totes les persones participants van rebre un diploma acreditatiu lliurat per l'Ester Rodríguez, de l'associació Veïns Farró, i pel conseller del districte de Barcelona en Comú, Joan Manel del Llano.

Nova ocupació al Putxet

CARME ROCAMORA (@CarmeCRS)

Aquest mes tant Ciutadans com el Grup Municipal Demòcrata han denunciat una nova ocupació al Putxet, exactament als baixos d'una finca del carrer Escipió 18, propietat de SAREB. La propietat ja ha denunciat aquesta ocupació i el jutge ha arxivat la causa penal i ara s'està seguint la via civil. Segons fonts de l'Ajuntament, la propietat no es pot buidar ni tapiar, ja que primer s'ha de recuperar.

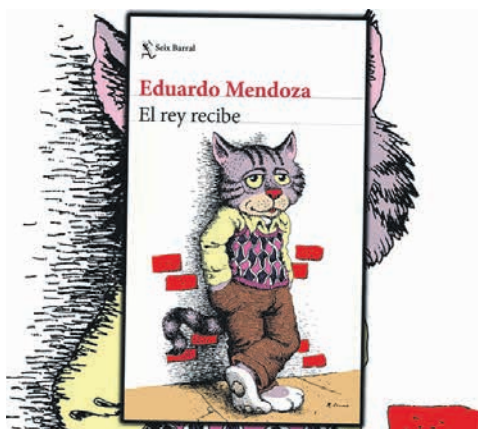
Les persones ocupants serien cinc, d'origen d'Europa de l'Est i entre elles consten menors. Els serveis socials ja han intervingut. Exactament la tasca s'està duent a terme des del grup especialitzat en serveis socials en població romanosa, però els ocupants no s'han avingut a accedir a cap ajut municipal, "que és el que acostuma a passar amb aquest tipus de perfil" han explicat des de l'Ajuntament. Sempre que es contacta a persones en situació de vulnerabilitat, tant a l'espai públic com en llocs privats, les persones són lliures

d'acceptar o no l'ajut. A més, segons consta, aquest grup de persones ja havia estat identificat en una ocupació anterior a Vallcarca (Gràcia). En l'actualitat, utilitzen els baixos del carrer Escipió tant per viure com per emmagatzemar la ferralla que recullen.

El grup municipal de Ciutadans ho va denunciar mitjançant el seu conseller de districte Pedro Miret el mes d'agost en una altra publicació, on va afirmar que Colau "s'ha creuat de braços" davant aquesta ocupació. Miret va demanar que la situació se solucionés atès que els veïns pateixen "males olors i sorolls".

El Grup Municipal Demòcrata s'ha sumat a la denúncia del grup taronja mitjançant el regidor president del districte, Jordi Martí, que ha exigit l'actuació imminent de l'Ajuntament i del districte, així com la intervenció dels serveis socials per "garantir les condicions de vida dels menors". Jordi Martí ha assegurat que es tracta d'una problemàtica "que ningú desitja".

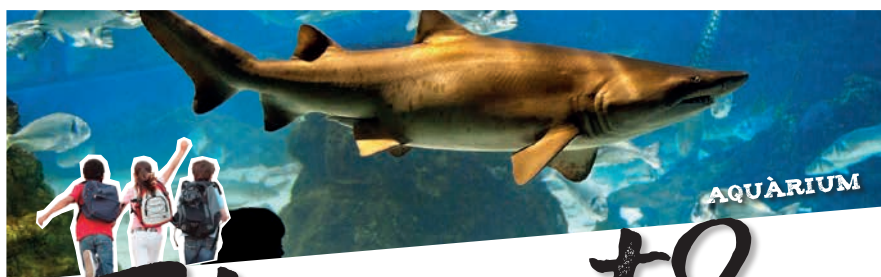

El rey recibe, Eduardo Mendoza

MARIA ANTÒNIA FONT

Dia 3 de setembre, l'escriptor Eduardo Mendoza, veí de Sant Gervasi, va presentar la seva darrera novel·la, *El rey recibe*, a la biblioteca Joan Maragall.

La nova obra de Mendoza és una novel·la que combina elements seriosos amb d'altres més aviat divertits, com en una mena de síntesi creativa que segurament delitarà els lectors de Mendoza. El relat, que té pinzellades autobiogràfiques, s'ambienta entre els anys 1960 i 1970. El protagonista és Rufo Batalla, un periodista que ha de cobrir les nocces d'un príncep exiliat. Però això és el principi d'una novel·la històrica contemporània. El principi d'una novel·la i d'una trilogia amb la qual Mendoza vol relatar literàriament el final del segle xx. Lectors grans i lectors joves, per tant, podran gaudir d'aquesta trilogia que tot just ha nascut i que serà un èxit.

Tot a punt?
BITLLET + ACTIVITAT

Informació, reserves i venda de bitllets combinats a les màquines expenedores de les estacions d'FGC o a reserves@turistren.cat

+100 sortim!
propostes a escollir

La màgia de les històries dibuixades

MARTA TRIUS

Perquè pintar no és tan sols plasmar el que veiem o el que pensem; és pintar, dibuixar, acolorir, donar forma a una història real o imaginària, divertida o profunda, simpàtica o dramàtica: en definitiva, és crear una mica del no-res a través del dibuix. Així ho fan dia a dia il·lustradors com els que es van donar cita el 15 de setembre a la VIII Trobada d'Il·lustradors, organitzada per la llibreria *A peu, de pàgina* a la Casa Orlandai.

Alguns núvols amenaçaven en el cel del dissabte. No obstant, això no va fer que aquesta jornada fos tot un èxit. En aquesta VIII edició van ser 20 els il·lustradors que es van reunir per mostrar la seva obra i parlar amb tothom que s'acostava a conèixer-los. Tots ells van mostrar el seu entusiasme per la seva professió quan algú els demanava una dedicatòria al llibre que acabaven d'adquirir, i ells

plasmaven sobre el paper el seu *savoir faire* valent-se de materials tan diversos com la ploma, els retoladors, les aquarel·les o qualsevol utensili que deixés anar la seva creativitat.

Durant tot el matí, els més petits de la casa van gaudir de les diferents activitats: l'explicació del llibre *Carrers* de l'Agustí Sousa o de l'àlbum *Malactú* de Arianna Squilloni, el taller de dibuix de la mà de Laura Borràs o les lliçons per aprendre a dibuixar d'Almudena Suárez. La representació del conte *La rateta que llegia a l'escaleta* va provocar més d'una exclamació entre els nens i nenes, que es van mimetitzar amb les aventures que representaven els integrants de Vivim del Cuentu. I en un dia màgic d'històries imaginàries no podien faltar les titelles, que van posar la seva cirereta amb tres històries inspirades en els llibres de la col·lecció *Un Món de Contes*, deixant més d'una boca oberta amb els desenllaços.

Els nens segueixen expectants un dels tallers de la VII Trobada d'Il·lustradors de Sarrià.

© Marta Trius

Per que quedés constància constància del seu pas per aquesta trobada d'il·lustradors, tothom que volia podia dibuixar el que volgués al mural de la imaginació. Un mural que va fer les funcions de decorat excepcional.

Emotiu 10è aniversari

Aquesta VIII Trobada d'Il·lustradors se suma aquest any al 10è aniversari de la llibreria *A peu, de pàgina* que el passat 13 de setembre va celebrar una dècada d'existència de vivències i anècdotes plenes d'èxit. A la Casa Orlandai. Allà es van donar cita amics, familiars, editors, escriptors, lectors i il·lustradors vinculats a aquesta llibreria del carrer Major de Sarrià, que va obrir les seves portes al setembre del 2008.

De la mà de la presentadora Elisenda Roca, durant l'emotiva celebració es van succeir els agraïments a Gemma Barrufet, la propietària i ànima de *A peu, de pàgina*. Mentrestant, es llegien diferents fragments de llibres de diversa índole, en el que no va ser només un acte d'homenatge per aquests 10 anys, sinó també a tot el que significa emprendre un somni com el d'engegar una llibreria i que aquest es faci realitat.

El fi de festa el va posar la pròpia Gemma que va recalcar la importància de totes les persones que han fet possible que *A peu, de pàgina* sigui el que és avui dia. "Una emoció, una caixa màgica on tot és possible" i on tothom té cabuda, explicava la seva propietària.

VINE A CONÈIXER L'ESCOLA PIONERA A EUROPA EN L'ENSENYAMENT DE LES HABILITATS DEL SEGLE XXI

 codelearn
computational thinking

SI SABEN **PROGRAMAR** PODRAN CREAR
VIDEOJOCs · ROBOTS
APPS MÒBIL I MOLT MÉS!

MATRÍCULA OBERTA. APUNTA'T ARA!

C/ Balmes, 456 • 08022 Barcelona • Tel. 93 178 06 26 • [f](#) [@codelearn.santgervasi](#)
santgervasi@codelearn.cat • www.codelearn.cat/sant-gervasi

Porta a Porta

Des del passat mes de febrer, a Sarrià es practica el sistema de recollida de brossa “porta a porta” per tal d’aconseguir un reciclatge efectiu.

EL JARDÍ

Des dels inicis, s’ha explicat als veïns el projecte en diversos espais però hi ha hagut moltes queixes veïnals i moltes d’elles han estat, de fet, perquè el veïnat ha considerat que no ha tingut suficient informació sobre el projecte i sobre com funciona la recollida. Us reproduïm algunes preguntes i respostes que han elaborat els tècnics del districte a petició dels integrants del grup de treball de porta a porta. Podreu veure-les totes a la nostra pàgina web a l’article *Porta a porta*.

Es pot baixar la bossa sense el cubell? Per tal d’evitar robatoris i orins dels gossos...

No es pot perquè la bossa està feta de fècula de patata i hi ha risc que es trenqui i/o que es puguin filtrar els líquids.

Puc baixar els residus abans de les 20 h?

No. Els residus han de romandre el menys temps possible al carrer, per gaudir d’un barri més net.

Acció reivindicativa feta pel Centre d’Ecologia i Projectes Alternatius (CEPA) i l’Associació de Veïns de Sarrià, on es va fer la dissecció d’un grapat de bosses de residus.

Per què la recollida dels residus orgànics i sanitaris no és diària?

Quan se separen correctament els residus, les bosses no s’omplen tant i per la gran majoria dels veïns la freqüència establerta és suficient. Es poden anar fent les bosses dels residus orgànics al cubell gran que tanca hermèticament i evita la sortida de les males olors.

Per què treuen els contenidors? Seria convenient deixar-los com alternativa per la gent que no pot

baixar els residus en l’horari establert.

Aquest nou projecte es realitza per augmentar el reciclatge. Per aquest motiu és convenient treure els contenidors perquè hi ha veïns que llenquen els residus barrejats.

On podem llençar els residus divendres quan marxem al migdia de cap de setmana?

Podeu anar dijous a les àrees d’emergència o bé portar els residus als contenidors que hi ha fora del casc antic.

L’ateneu Popular de Sarrià és viu

La matinada del 29 de març els telèfons sonen abans d’hora. La notícia corre ràpidament: l’Ateneu Popular de Sarrià ha estat incendiat de forma intencionada.

BERNAT JULIÀ I CARME ROCAMORA

Abans de les vuit del matí diverses membres dels col·lectius que gestionaven l’espai ja eren allà, però poc es podia fer. En aquell moment la dotació dels bombers estava acabant de remullar i assegurar la zona. Però les fotos que s’aconsegueixen fer (primer des de fora i després des de dins) no deixen marge al dubte: pintades i simbologia feixista de diferent tipologia deixava rastre d’on pertanyien els atacants.

Davant l’estupefacció generalitzada la solidaritat comença a córrer per les xarxes. Malgrat això, i com denunciaven des de l’Ateneu Popular de Sarrià, setmanes més tard la investigació es tanca sense cap acusació i per tant sense possibilitat que la justícia investigui més el cas.

Un espai per al barri

L’Ateneu Popular de Sarrià va néixer el desembre de 2015 quan un grup de joves va okupar l’espai amb la intenció de fer-hi un espai juvenil autogestionat

i reivindicar el lloc com un espai per al barri i contra l’especulació. Així doncs, el jovent denunciava també amb l’okupació l’especulació immobiliària que des de fa dècades assola el barri i obliga a les joves a marxar per la impossibilitat de pagar els lloguers. L’Ateneu portava més de dos anys, doncs, donant vida al barri amb el suport de diferents entitats juvenils així com amb el vistiplau de les entitats veïnals.

L’Ajuntament ho va denunciar

El 29 de març, com dèiem, més de tres hores de foc van deixar l’edifici completament calcinat i en conseqüència, moltes parts es van esfondrar i d’altres es van mantenir. Atès el mal estat, els tècnics van indicar que el millor seria esfondrar-lo del tot explicant que l’edifici es troba en ‘ruïna tècnica’, és a dir, que el cost de rehabilitar-lo és molt superior al de fer una construcció nova. La polèmica estava servida: ni els membres de l’Ateneu ni les associacions de Sarrià estaven d’acord amb

©Ateneu Popular de Sarrià

aquest esfondrament i van demanar al govern municipal que els arguments econòmics no passessin per davant del valor històric i patrimonial de l’edifici.

Paral·lelament, l’Ajuntament havia interposat una denúncia a Ciutat de la Justícia, però aquesta, a causa de la falta d’un autor a qui atribuir els fets, va tenir un curt recorregut. En aquest sentit, el regidor del districte, Jaume Asens (Barcelona en Comú), lamenta que no s’hagi pogut fer més per tirar endavant aquesta denúncia contra els culpables d’aquest atac que ell descriu de “caràcter feixista”. Des de l’Ateneu, però, critiquen que l’Ajuntament, més enllà de la denúncia sense recorregut, no ha fet res més.

Futur incert

En aquest sentit, les entitats de la Taula d’Entitats de Sarrià (de la qual l’Ateneu forma part) estan acabant de decidir aquestes setmanes si interposen una denúncia com a acusació popular sobre els fets per tal d’obligar a l’aparell policial i judicial a reobrir la investigació i aprofundir en el cas.

Amb les ferides encara obertes, el passat dia 13 de setembre es va iniciar “l’enderrocament selectiu” de les casetes amb un doble objectiu: retirar

la runa i assegurar l’edifici per tal de mantenir l’estructura. Així doncs, ara per ara, es desconeix el futur d’aquest espai municipal, tot i que diverses veus apunten al fet que ha de ser un espai juvenil. D’una banda, així ho va aprovar el Plenari del districte i de l’altra així ho han reclamat insistentment des de l’Ateneu Popular de Sarrià i els col·lectius de joves que en formen part. En aquest cas però, els joves posen èmfasi en el fet que ha de ser un espai autogestionat. D’altra banda, les entitats que conformen l’actual Casa de la Cultura Popular La Sarrianenca podrien també reclamar-ne l’ús si bé condicionen aquesta aposta a la possibilitat de recuperar Can Ponsic, que acaba la cessió a la Guàrdia Urbana a finals d’aquest mateix any.

En tot cas, des de l’Ateneu afirmen que “no s’aturaran” i “malgrat els temps amb els que treballa l’Ajuntament” seguiran fent activitats i buscant espais on desenvolupar el seu projecte.

©Ateneu Popular de Sarrià

A la fotografia superior: mur de l’ateneu.
A sota: imatge de com va quedar l’Ateneu després de l’incendi.

20 ANYS SENSE BIBLIOTECA

BERNAT JULIÀ (@_BerNius)

Des de fa molts anys el veïnat i les entitats del barri reivindiquen una biblioteca a la vila de Sarrià.

Aquests anys la biblioteca de referència dels veïns i veïnes de Sarrià era la Biblioteca Clarà, al barri de les Tres Torres, però el veïnat ha insistit sempre en la necessitat de situar un equipament d'aquestes característiques al centre de l'antiga vila. Així doncs, aquest equipament, segons el projecte presentat per l'Ajuntament i validat per les entitats veïnals incorporaria diferents elements i tindria una superfície total de 5.300 metres quadrats. A banda del cos de la biblioteca, comptaria amb dues plantes d'oficines del districte que es traslladarien des de les actuals dependències municipals al carrer Anglès i una planta inferior amb una sala d'actes i un espai per exposicions. També tindria espais polivalents i aules d'estudi. L'equipament està pensat per ser un espai que no generi cap residu i per tant mediambientalment sostenible i que vol donar un altre aire a la plaça de Sarrià.

La nova biblioteca s'ubicarà curiosament a uns metres d'on es trobava l'antiga i petita biblioteca de Sarrià, instal·lada en un edifici de la mateixa plaça. Aquest projecte es va presentar el febrer del 2017 i aleshores la data prevista d'inici d'obres era entre desembre del 2017 i gener del 2018, però ara per ara es desconeix si serà realitat abans d'acabar el mandat. En el darrer Consell Plenari, preguntat per un membre de l'Associació de Veïns de Sarrià, el regidor del districte, Jaume Asens (Barcelona en Comú), va afirmar que "tenen el compromís de fer la licitació de les obres en aquest mandat" sense poder fixar cap data concreta. Un element que ha quedat descartat del projecte és la incorporació de l'arxiu històric de Sarrià, una demanda també antiga per recuperar la memòria de la vila que en aquest cas no podrà complir-se. La construcció de la biblioteca també implicarà que s'obri el carrer Menor de Sarrià, fins a la via Augusta. Segons declaracions de l'Associació de Veïns de Sarrià això ajudarà a "envoltar i integrar un edifici d'una mida considerable".

Mulie Jarju, Marcel Expósito i Raquel Prado.

Supervivents

Sarrià Sant Gervasi Refugi organitza un cinefòrum a la plaça del Consell de la Vila

JUANJO COMPAIRÉ

Per tercer any consecutiu, Sarrià Sant Gervasi Refugi ha organitzat la nit de divendres 14 de setembre un cinefòrum "a la fresca" a la plaça del Consell de la Vila de Sarrià. En aquest cas es tractava d'un film antic en el temps —de l'any 1990— però sorprenentment molt actual: *Las cartas de Alou*, dirigit per Montxo Armendáriz.

L'acte ha estat presentat per Raquel Prado i Manel Diéguez i hi han assistit més d'un centenar de persones.

Quina barreja de sentiments ha de sentir un actor quan ha de representar en la pantalla peripècies que en gran part ell també ha viscut! Aquest és el cas de Mulie Jarju, actor nascut a Ghana que quan va protagonitzar aquest film era un africà sense papers. Mulie —qui ens fa la presentació i després respon les preguntes del públic— també havia treballat remenant deixalles o com a clandestí a una fàbrica de Mataró.

La pel·lícula, com la pròpia vida del seu protagonista —guanyador de la Concha de Oro a Sant Sebastià—, és una història de

© Juanjo Compairé

supervivència i superació. Un relat viscut, contra el que hom podria pensar, amb optimisme i fins i tot, amb bon humor.

Acolliment

Avui, quan una part d'Europa gira el cap davant l'arribada de refugiats i de migrants, la mirada de Mulie i tants altres com ell ens retorna una imatge no gaire afalagadora. Veiem, sí, anècdotes de solidaritat, però també de racisme més o menys subtil. I sobretot— i el que és molt més greu— de racisme institucional.

El diputat Marcelo Expósito, que intervé abans de la projecció, es pregunta, com ho fan molts espectadors: Com és possible que gairebé tres dècades després gairebé res hagi canviat? Com hem acceptat que al nostre país hi hagi persones que conviuen amb nosaltres privades de drets? Recordem els migrants que estan tancats a la Gardunya en demanda de drets.

Al costat de la pantalla, una pancarta resumia l'esperit de l'acte: "Enderroquem murs. Obriem portes. Acol·lim".

Superservis

Supermercats des de 1945

!!Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallés Oriental (Parets)

Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

PEDRALBES

Concert groc d'Òmnium

MARIA ANTÒNIA FONT FERNÁNDEZ

El passat mes de juliol, Òmnium Cultural de Sarrià - Sant Gervasi va organitzar un concert groc al Jardí dels Tarongers, a Pedralbes, per tal de recollir fons econòmics per l'Associació Catalana dels Drets Civils, organització dels familiars dels polítics empresonats i exiliats.

Els artistes, la soprano Beatrice Jiménez-Marconi i el tenor Albert Deprius, van interpretar un repertori vocal molt aclamat pel públic, amb peces com ara "La sardana" i l'"Evocació del Pirineu" (de la sarsuela *Cançó d'amor i de guerra*, de Rafael Martínez Valls) i "Rosó" (de Josep Ribas i Gabriel). La combinació de les dues veus, com a solistes o formant duet, va sonar molt agraïda: l'elasticitat de la soprano i la profunditat del tenor van arribar cristal·lines, i això que cantaven sense micròfon en un espai obert, només amb l'acompanyament del pianista Josep Bufor.

A la meitat del concert, el presentador va anunciar una pausa, però el públic no se l'esperava i els artistes van accedir gustosos a prosseguir el programa sense dilacions. Finalment, amb les veus del públic, Beatrice Jiménez-Marconi i Albert Deprius van tancar el concert amb l'himne de Catalunya, "Els segadors".

Fragment amb la imatge del cartell que Òmnium cultural Sarrià - Sant Gervasi va editar per a la ocasió

Jordi Fornos homenatja la gent de la muntanya en el pregó de la festa de Vallvidrera

JUANJO COMPAIRÉ

L'activista llebrenc Jordi Fornos ha sigut l'escollit enguany per fer el pregó de la festa de Vallvidrera. Al seu pregó ha rememorat els seus records d'infant i la seva implicació en diverses entitats. Està clar que cadascú de nosaltres no és d'allà on "l'han nascut", sinó d'allà on ha tingut les pròpies experiències fundacionals de vida. On ha jugat o explorat quan era infant, on s'ha enamorat, on ha creat vincles. Fornos així ens ha explicat els seus lligams amb Vallvidrera, a partir del moment que els seus pares van decidir portar-lo a la muntanya.

El programa de festes

Tot seguit, ens ha presentat les novetats del programa de festes d'aquest any. Sobretot, s'ha congratulat que, per primer cop, el programa abasti tots els barris de muntanya. "Ja era hora!", ens ha dit. I també que l'organització de les festes i de l'associació estiguin ara en mans de gent jove.

El pregó ha comptat amb una traducció al llenguatge de signes. En Jordi ho ha volgut així: sempre ha estat implicat en aquest tema. L'acte també ha tingut un aire de comiat, perquè ell, llebrenc d'adopció, marxa ara a viure lluny, però guarda casa a Vallvidrera i "amenança amb tornar".

El seu parlament ha acabat cridant a l'escenari la comissió de festes i els seus dos fills que deixa com a "penyora" de la seva voluntat de tornar.

© Juanjo Compairé

La línia de bus V9 satura els carrers

L'arribada del nou curs escolar i la presència de la V9 desencadena les queixes de l'Associació de Veïns de les Tres Torres i d'alguns grups polítics

© Jordi Bosch

SOFIA PUIG

La nova línia de bus V9, inaugurada el passat 25 de juny, arrenca amb més polèmica que mai amb l'inici del curs escolar. La línia, que enllaça el Poble Sec amb Sarrià, ha rebut fortes crítiques de veïns, del Grup Municipal Demòcrata i de Ciutadans pel seu pas per les Tres Torres. En un article que vam publicar el mes de juny, vam explicar la polèmica.

Entre els carrers pels quals circula es troben Anglí i Calatrava, dos carrers que, segons els veïns, "han de ser carrers interiors de barri i han de tendir a pacificar-se. No obstant això, s'ha habilitat un carril exclusiu bus i un únic carril per a tota la resta de vehicles i bicicletes, amb velocitat 30".

Des de l'Associació de Veïns de les Tres Torres, presidida per Lluís Tusell, es demana que es modifiqui el recorregut i que s'obri al trànsit el carril bus ja existent al carrer Ganduxer fins a l'avinguda de la Bonanova per tal d'alleujar el barri.

El passat 21 de juny aquesta associació va convocar una assemblea a la Biblioteca Clarà per tal de trobar una solució consensuada davant la inauguració de la línia. Alguns veïns ja van predir que l'entrada del nou curs escolar desencadenaria el caos a causa de l'augment en l'activitat viària. Efectivament, durant la primera

setmana escolar, un vehicle particular va patir un accident en topar amb un V9 al carrer Iradier. Malgrat que no hi va haver cap ferit greu, aquesta situació està desencadenant un malestar dins el veïnat, que denuncia que la nova configuració de carrils és caòtica.

El Grup Municipal Demòcrata exigeix al govern del districte i a la regidoria de mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona que resolgui les afectacions de mobilitat amb voluntat política de comunicació efectiva i transparència, amb una acurada implantació més concreta als carrers dels barris de Les Tres Torres, Bonanova i Sarrià. Ciutadans també ha criticat les conseqüències negatives d'aquesta nova línia a les xarxes socials.

També el grup taronja ha criticat aquesta línia d'autobús i les polítiques de mobilitat de l'alcalde a Barcelona en general. Segons paraules del regidor de Ciutadans Santiago Alonso "Colau deixarà la ciutat més col·lapsada del que la va trobar al principi de la legislatura" i sobre la V9 ha dit que l'alcalde "ha executat mesures sense escoltar ni comptar amb el consens dels veïns".

Des de l'Ajuntament han anunciat que durant les primeres setmanes de curs es desplegaran informadors a les zones escolars de l'àmbit d'influència de la línia per reforçar la informació.

¿Tienes artrosis?

Sal del modo pause.

Cuando nuestro cuerpo nos obliga a estar en pause, también está en pause todo aquello que nos gusta.

Fisiobcn; descubre la fusión de la tecnología más vanguardista con los tratamientos más tradicionales.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito y de un 15% de dto. en tu primer tratamiento.

Carrer de Guillem Tell, 51, 08006 Barcelona · t. 93 217 86 55 · www.fisiobcn.eu

FISIBCN
FISIOTECHNOLOGY

Magels Landet fa més de 30 anys que crea art contemporani. El 1988 es gradua a l'Escola d'Art Llotja de Barcelona. Ha exposat les seves obres a escala internacional. Li agraden els projectes multidisciplinaris. Un gran exemple són els seus Tòtems sonors, peces que van formar part del 5è Festival de Música Contemporània celebrat l'any 1998 al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB). Viu entre Barcelona i San Francisco (Califòrnia).

Magels Landet davant dues de les seves fotografies de l'exposició «La Ricarda: dues mirades»

Foto: ©Elena Bulet

“Els ulls són les finestres intel·ligents del nostre cos”

Estem assegudes a la terrassa de la Fundació Miró parlant d'art i arquitectura. Després de visitar la seva exposició, hem sortit a xerrar una estona. Magels Landet m'explica els seus projectes artístics. És una artista intel·ligent, sensible i lluitadora.

ELENA BULET (@elenabulet)

Quins mitjans utilitzes per crear les teves obres?

Sobretot l'escultura. Però també el collage, el dibuix, la fotografia i les instal·lacions. Va per projectes i per etapes. A cada moment treballa el mitjà que em potencia més la creativitat.

Sembla que la tècnica del collage havia quedat oblidada...

És curiós com les coses tornen. Després de tanta digitalització, tornem als

orígens. S'està potenciant l'art i l'expressió mitjançant el paper.

La figura de les finestres està molt present a les teves obres.

Sempre. Les meves escultures han estat espais amb finestres i ulls. El sentit de la comunicació és molt potent per mi. El diàleg entre les persones és bàsic. Aquestes finestres em potenciaven poder volar, poder expandir-me, poder sortir fora.

“Aquestes finestres em potenciaven poder volar, poder expandir-me, poder sortir fora”

I els ulls?

En una altra etapa, vaig passar a la transformació de les finestres dels habitatges a les finestres de la nostra persona. Els ulls són les finestres intel·ligents del nostre cos.

“Sense art em faltaria l'alè, no sabria viure. És una eina molt valuosa per esbrinar el misteri de la condició humana”

Aquesta bonica metàfora és ara acollida per la Fundació Miró en la seva darrera exposició, La Ricarda (dues mirades). Magels Landet sempre ha estat vinculada al barri de Sant Gervasi. Des de petita hi ha viscut i actualment també hi té el seu taller.

Com entens l'art?

És una norma de vida. Com respirar. Sense art em faltaria l'alè, no sabria viure. És una eina molt valuosa per esbrinar els misteris de la condició humana.

Aquesta percepció ha canviat durant la teva trajectòria?

Ha anat evolucionant. He anat adquirint una responsabilitat de ser artista. M'he adonat que l'art permet denunciar subtilment i lluitar per un canvi en la societat.

Què denunciaries ara?

Denunciaria la situació de la immigració, la de la dona en la societat... Tinc projectes en els dos àmbits.

Fotografies de «La Ricarda: dues mirades», realitzades per Magels Landet i exposades al vestíbul de la Fundació Miró.

© Elena Bulet

“La dona ha d’explicar tres vegades més. També ha hagut de ser tres vegades més bona per aconseguir atenció. Afortunadament, avui està canviant”

La Magels va donar fa tres anys una de les seves obres (Tòtem I) als Jardins de Vil·la Florida. L'artista explicava que el tòtem es relaciona amb els humans i la natura transmetent un missatge d'acceptació, tolerància i integració d'altres cultures en la nostra societat.

T'has trobat amb dificultats pel fet de ser dona?

Claríssimament. La dona ha d'explicar tres vegades més. També ha hagut de ser tres vegades més bona per aconseguir atenció. Afortunadament, avui està canviant.

D'on treus la inspiració?

M'agrada pensar que la sensibilitat de l'artista va absorbint l'entorn. Després ho passes tot cap al teu colador i ho expresses a través del teu art.

“Les fotografies fan que els elements arquitectònics perdin la seva funcionalitat i es transformin en murals”

Ara Magels Landet exposa a la Fundació Miró un seguit de fotografies de La Ricarda. Precisament, el districte de Sarrià - Sant Gervasi ha estat el vincle d'unió entre ella i la casa de la família Gomis-Bertrand, projecte de l'arquitecte Antoni Bonet Castellana.

Què vas sentir quan vas anar a La Ricarda?

Va ser una troballa. És una casa molt singular. Jo no vaig anar amb la intenció de fer un reportatge. Soc amiga del col·legi amb la Marita, una de les filles dels propietaris. Vam decidir visitar la casa i em vaig emportar la càmera sense una idea fixa. Jo soc escultora, però utilitzo la fotografia com a mitjà d'expressió artística.

Què transmeten les teves fotografies de la casa?

Les fotografies fan que els elements arquitectònics perdin la seva funcionalitat i es transformin en murals. Prenen un sentit artístic i l'exposició juga a transportar-los en aquest camí, fins que tornen a formar part de la casa.

També es combinen amb fotografies antigues...

A l'exposició es crea un diàleg amb les fotografies de Joaquim Gomis. La Martina Millà, comissària de l'exposició, n'ha fet la selecció.

Mirant cap al futur, on t'agradaria arribar?

M'agradaria arribar al reconeixement de la meua trajectòria. Han estat 30 anys d'un treball de dedicació i molt d'esforç.

P PLAZA DE PARKING EN VENTA
ARIBAU, 282-284

Plaza para coche tipo Smart o 2 motos
Precio Venta = 18.000€

93 505 40 40 · comercial@alting.com

La PERROCKIA

Venid a mi despeinados y desaliñados
que yo revitalizaré vuestra imagen Divina
con un corte, un peinado, un alisado
Mechas o color que alegren tu vida
Tercer sábado de mes hay vermut Perrockiano
Estás invitado.
Soy Peluquero Soy Rockero
me llaman Perrocker
y en la Perrockia
te espero

**ROCK
&
HAIR
PERROCKER**

C/ Francoí 60-62 BCN 08006
93 209 07 42 / 617 65 27 45
www.perrocker.com

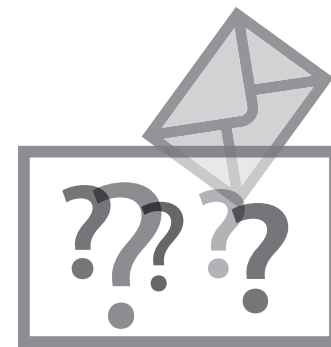
@laperrockia

perrocker@perrocker.com /facebook:Jordi Benet Perrocker

Sobre el model de país

Comença un nou curs que clarament se'ns presentarà marcat per les eleccions municipals que se celebraran el pròxim mes de maig.

CARME ROCAMORA (Carme@CRS)

Durant aquest mandat, *El Jardí* ha intentat acostar els representants polítics del districte a la gent i és per això que hem donat veu a consellers i regidors mitjançant entrevistes i col·laboracions. Hem donat el mateix espai a cada grup i entrevistat al mateix nombre de persones de cada partit. La intenció: que els veïns pugueu posar cara i ulls als polítics del districte i que ells puguin explicar la seva tasca.

Ho seguirem fent. Ara, però, enfoquem aquests vuit mesos de manera diferent. Preguntarem als polítics quines propostes tenen de cara a les eleccions. Parlarem, també, de propostes que van fer i que no han complert. També de les reivindicacions que han oblidat i de les prioritats que ara presenten.

Ampliem el grup de col·laboradors. Fins ara, tenien veu els partits que tenien conselleria al districte, però ara també donarem veu als que no la van aconseguir però sí que van

intentar, és a dir, a la CUP, el PSC i els Demòcrates de Catalunya, tot i que amb aquests dos últims la col·laboració començarà d'aquí a uns mesos. Aquests nous partits col·laboradors d'*El Jardí* se sumen als que fins ara ja feien col·laboracions mensuals. Així mateix, a partir del mes vinent entrevistarem un representant de cada agrupació seguint l'ordre de menys votat a més votat.

Amb tot plegat, no busquem res més que acostar la figura del polític al veïnat. Que pugueu saber qui hi ha darrere de les polítiques. Que pugueu saber què pensen, què fan, com ho viuen i, així, tenir suficient informació per crear les vostres mateixes conclusions i prendre decisions. I ho fem així perquè una ciutadania sense informació mai podrà ser lliure.

Encetem la temporada parlant del país. Amb tots els esdeveniments, manifestacions, empresonaments, canvi de govern... Quin és el model de país que defenseu?

Anna Lletjós

La CUP apostem per viure en un país plenament sobirà, que no sigui mesell ni súbdit de mercats i oligarquies: volem recuperar la sobirania sobre tots els àmbits de les nostres vides. Volem un país on les persones estiguin al centre: un país feminista on les tasques de reproducció i cures siguin reconegudes i compartides i cap persona sigui discriminada per raó de gènere o orientació sexual. Una República que respecti la diversitat, on cap persona sigui il·legal. Una República amb un sistema públic fort, on sanitat i educació siguin una pota imprescindible, fent fora privatitzacions. On l'habitatge sigui un dret i no una mercaderia. Ecològicament sostenible, que respecti el nostre entorn i la nostra terra. Un país al servei de la classe treballadora, on treballar sigui un dret i no una condemna que segueixi precaritzant les nostres vides. En definitiva, una República de la gent.

Guillem Casals

Sempre hem defensat que Barcelona vol ser, i ho necessita, la capital de la república catalana, encapçalant un model integrat en el territori i de projecció mundial. Cal, doncs, una mirada conjunta entre el país i la ciutat, construint amb mirada compartida sent conscients de la importància de la capital, però renunciant a un país centralitzat. És necessari aprofitar les potencialitats de Barcelona, demostrant al món quina república construïm. Una capital del benestar per a tothom, compromesa amb els seus ciutadans, inclusiva i on ningú quedi fora. La Barcelona capital ha de poder reivindicar la llengua i cultura catalana, tenir la capacitat de posar-los com a elements essencials de la identitat de la ciutat. Sent un valor en si la seva diversitat lingüística, social i cultural, cal que cuidem que això segueixi viu. Així com és necessària una ciutat conscient del seu passat, amb memòria històrica, sent el centre d'episodis rellevants pel país i per Europa.

Joan Manel del Llano

En la diversitat de Barcelona en Comú, sempre hem defensat el dret de Catalunya a decidir el seu encaix amb l'Estat sobiranament. L'Estat autonòmic i la via unilateral estan esgotats. Hem d'avançar democràticament i efectiva cap a més sobirania per a Catalunya. Per aconseguir-ho, cal que els governs de l'Estat i Catalunya reconguin aquesta realitat i treballin amb honestetat per a una sortida real. Volem una ciutat i un país sans ambientalment i on: s'atenguin les necessitats urgents de la gent, es garanteixi el dret a l'habitatge, no es tallin els subministraments de ningú per no tenir recursos, hi hagi suficients places a les escoles bressol públiques... Com a govern de la ciutat, estem demostrant que es poden defensar amb la mateixa força totes les sobiranes: tant l'econòmica, l'energètica, la de l'aigua o del propi cos... com la nacional. Ens queda un any per continuar-ho fent, a la ciutat i al districte.

Boris Valls

Des del Partit Popular defensem una Espanya emprendora, cosmopolita, europea i solidària que allargui la mà a metròpolis com Barcelona. Cada dia a la nostra ciutat fem front a grans problemàtiques que posen a prova el nostre enginy. Barcelona sempre ha sabut com trobar solucions a grans problemàtiques que semblaven impossibles d'afrontar però que els ciutadans amb valentia les hem afrontat. Barcelona en tot moment ha de ser font d'inspiració per a altres administracions que busquen idees i valors en ciutats com Barcelona. Podríem afirmar que valors com els de solidaritat, justícia, emprendoria i convivència són els que han ajudat a definir la nostra ciutat davant d'ulls autòctons i forans. L'Espanya que avui observo és la que m'agradaria veure d'aquí a 20 anys, solidària, global i emprendora on ciutats com Barcelona han ajudat a definir el seu caràcter durant tots aquests anys. Sincerament, no m'imagino una Espanya sense una ciutat com Barcelona.

Ivan Bello

La pregunta està mal plantejada, ja que descarta a una gran part de la població catalana que no considera Catalunya com un país, sinó com el que realment és: una comunitat autònoma dependent d'Espanya. Aquest plantejament de la pregunta ens marca el que no volem per a Catalunya. No volem un model on una part imposi la seva «visió» sobre l'altra (sobretot ocupant l'espai públic), on TV3 i la resta de mitjans de comunicació públics siguin un instrument propagandístic del separatisme, i on es diferenciï entre catalans bons i dolents, fet que ha portat la divisió i l'enfrontament. Per contra, el nostre model és el d'una Catalunya plural, amb un govern assenyat, sense corrupció i que respecti les lleis democràtiques, que es preocupi pels problemes de tots, que millori els serveis públics, que aposti pels joves i protegeixi als seus majors, que asseguri una cobertura sanitària i una educació de qualitat i en llibertat.

Jordi Martí

El model de país pel qual treballem té molt a veure amb el somni europeu que ha guiat la nostra acció política els últims anys. I aquest model es fa, cada dia, des dels barris, des del districte i des de Barcelona, la capital del país. Un país de progrés i de llibertats individuals i col·lectives, d'oportunitats, de justícia social, obert al món i que s'emmiralla en les societats avançades dels països nòrdics. Sempre hem dit que volem ser l'Holanda del sud. Un país basat en la cultura, el foment del talent, l'equilibri territorial i l'equitat en l'accés a uns serveis públics de qualitat. Una societat que promogui la col·laboració entre la iniciativa pública i la privada. I un país sense un dèficit fiscal anual de 16.000 milions. En definitiva, un país lliure, que pugui votar si vol ser independent. I ser-ho des de la plena normalitat democràtica.

Audiència Pública i Consell Plenari

CARME ROCAMORA I MARIA ANTÒNIA FONT

L'última Audiència i Consell Plenari abans de les vacances d'estiu es va celebrar el 18 de juliol. Sens dubte, el que va marcar la jornada va ser l'aprovació per part del Consell Plenari de la iniciativa ciutadana pel canvi de nom de l'avinguda Príncep d'Astúries per Riera de Cassoles. Una passa més per la plataforma Riera de Cassoles, després d'haver recollit signatures i haver aconseguit també que la iniciativa s'aprovés a l'altre districte afectat, el de Gràcia. L'aprovació en Consell Plenari de Sarrià - Sant Gervasi va alegrar els components de la plataforma, que van veure que bona part del districte els donava suport, excepte el Partit Popular, que va votar en contra, i Ciutadans, que en aquest cas, es va abstenir. A banda d'aquesta aprovació, les queixes dels veïns van anar així:

Sant Gervasi

Per començar, des de la CUP van reclamar una biblioteca als jardins Muñoz Ramonet

i que aquesta compti amb un espai dedicat a la memòria sobre qui va ser el "franquista Muñoz Ramonet", van dir els cupaires. Per altra banda, l'associació de veïns del Putxet va mostrar la seva preocupació per la mala convivència al parc del Turó, atès que tal i com van exposar, s'hi fan "botellots" perquè a la nit "el parc no està prou ben tancat i els joves hi poden accedir". Des de la mateixa associació de veïns van lamentar que no se sàpiga res sobre què es farà a Manacor 1. Fa uns mesos va començar un estudi que ja ha finalitzat i no es coneixen els resultats.

Per últim, una queixa molt recurrent al Consell Plenari aquests últims mesos: els gossos. Els veïns de la Plataforma d'Afectats del Carrer Gandúxer van exposar una vegada més que l'espai per a gossos de Piscines i Esports és "completament insalubre".

Sarrià

Pel que fa als veïns de Sarrià, aquests van preguntar sobretot quan començarà a

construir-se la biblioteca. El govern va respondre que possiblement el projecte s'endarrerirà, entre d'altres coses perquè la Generalitat i l'Estat els deuen diners, van explicar. Tot i això, van assegurar que el compromís és tenir la llicència de les obres aquest mandat, és a dir, abans del mes de maig.

Un altre dels temes que més va interessar a l'Audiència va ser el de la millora del carrer Major de Sarrià, sobretot pel que fa a les al·legacions que es van presentar respecte al canvi de sentit. Els comuns van respondre que s'ha repensat el canvi de circulació ja que els inconvenients són més que les millores. En la part decisòria del Consell Plenari, el Grup Demòcrata va demanar mantenir un sol sentit a Major de Sarrià. Un aspecte que el govern va acceptar en aquesta fase però es va reservar el canvi per si més endavant fos necessari.

© El Jardí

Sobre l'Ateneu Popular de Sarrià, es va informar que a finals d'agost —tot i que finalment es fa al setembre— es faria la retirada d'elements de les casetes d'Hort de la Vila i, entre setembre i octubre es farà una reunió per decidir el futur de l'espai. Pel que afecta a les Tres Torres, el bus V9 va tornar a rebre crítiques i l'Ajuntament va justificar que el seu recorregut respon a una visió global de ciutat i que és el millor recorregut, amb menor incidència al trànsit. Així i tot, van assegurar que un cop comenci el curs i hi hagi classes, es farà un estudi per si s'han d'aplicar correccions.

Acabada l'Audiència Pública, al Consell Plenari es va aprovar de manera unànime per tots els grups una declaració institucional sobre la necessitat d'acabar d'una vegada per totes la L9 del metro. Un cop aprovada, s'eleva a l'àrea d'ecologia i urbanisme de la ciutat i aquesta la portarà a la Generalitat.

ABOGADOS SUMARROCA LEGAL

- ◆ ACCIDENTES DE TRÁFICO
- ◆ HERENCIAS
- ◆ CAÍDAS EN VÍA PÚBLICA
- ◆ DIVORCIOS Y FAMILIA
- ◆ DEFENSA PENAL
- ◆ INCAPACIDAD CIVIL
- ◆ HIPOTECAS: INVERSA, IRPH, CLÁUSULA SUELO
- ◆ NEGLIGENCIAS MÉDICAS
- ◆ EXONERACIÓN DE DEUDAS:
CONCURSO DE PERSONA FÍSICA

Visitas a concertar

CUINA DE CONVENT

Guisats de carn bovina

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

D'entrada cal assenyalar que la carn de bou i vedella en la cuina dels convents i monestirs es reservava per a les grans festes i, també, per als religiosos malalts que necessitaven un reforç alimentari. En els convents de caputxins aquesta carn la solien rebre a tall d'almoina (a voltes de

part dels ajuntaments) en les festes més assenyalades, però sovintment, es rebien els menuts de la carn bovina que els cocs dels convents en solien fer mandonguilles. Vet ací la recepta per a fer unes *Mandonguilles de ronyonada de bou*: "Per fer-les posaràs a coure un parell de ronyons de bou. Quan estiguin a mig coure treu-los del foc i pica el greix afegint-hi una mica de cansalada. Després hi poses tres parts de pa ratllat i ho salpebraràs i li tiraràs els rovells d'ous i en faràs mandonguilles, que has de quallar bé. Al refetor serviràs aquestes mandonguilles damunt de llesquetes de pa torrat" i, tall de complement els frares hi afegien una pitanxa d'orella de vedella que, per fer-la, calia "escaldar les orelles de vedella en aigua ben bullent i posar-les a coure en una salsa blanca. Després de cuites, escorregudes i tallades al llarg, es mantenen un parell d'hores en un adob de vinagre, sal i pebre. Quan s'hagin assecat bé s'arrebossen amb farina i es posen a fregir. En agafar color a la paella, s'han d'escórrer i es poden servir al refetor acompanyades de manats de julivert fregit".

Pel que fa a la galta de vedella, que era la despulla més apreciada en la cuina conventual, cal indicar que, a més de ser especialment gustosa, té un elevat contingut de proteïnes i contribueix enormement a gaudir d'una dieta sana i equilibrada. Per guisar la galta és molt adient cuinar-la acompanyada de ceba caramel·litzada, que hom pot preparar laminant la ceba i posar-la a coure amb oli d'oliva a foc lent, amb una mica de sal i amb mel perquè es vagi caramel·litzant a poc a poc.

Dels menuts del bou també té una gran estima la cua que, desossada, és un plat excel·lent, així com la ronyonada guisada al xerès i, sobretot, els plats de capipota i els de tripa i, destacadament la vedella fumada i la vedella amb bolets, ja sigui guisada amb llenegues, fredolics o carlets vermells. Pel que fa a la tripa del bou, els frares la solien cuinar al gust de formatge. Vet ací la recepta: "Tallaràs a trossos una bona porció de tripa que ja abans hauràs cuit i raspat. Després greixaràs un plat fondo que resisteixi bé l'escalfor del foc, on hi posaràs una capa de tripa, una altra de formatge sec ratllat i assaonat amb pebre i nou moscada, una altra capa de tripa i així successivament, tenint present que la capa superior sigui de formatge, i ho arruixes amb un suc de carn i mantega fosa. Posaràs cada plat dins del forn, no massa fort, i quan s'hagi format una lleugera crosta, ja el podràs treure a taula, que és plat que omple i agrada molt als frares" (*Cuinar en temps de crisi*, 24). A l'article vinent us vull parlar sobre el rap i la rajada en la tradició culinària de Catalunya.

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

PERSPECTIVA LEGAL

La clàusula sòl

INGRID SUMARROCA

En perspectiva històrica, cal destacar la vitalitat i la solidesa del mercat hipotecari des de la seva creació, l'any 1982, i posar-ho en conjunció amb l'avanç econòmic de la nostra societat, malgrat la crisi dels darrers anys.

Les clàusules sòl es van introduir a la pràctica bancària per tal de garantir un mínim de rendibilitat a la cartera de crèdits hipotecaris que permetés a les entitats rescabalar-se dels costos de producció i administració dels préstecs hipotecaris.

Aquesta és una de les principals raons que van portar al Tribunal Suprem a declarar el 9 de maig de 2013 que les clàusules sòl són lícites, resolució que va ser confirmada posteriorment el 25 de març de 2015.

Per a determinar la seva nul·litat per abusivitat, es requeria superar els següents obstacles:

1. Que fossin condicions generals de la contractació.
2. Que fossin pre-redactades i no negociades individualment.
3. Que estiguessin destinades a ésser incorporades a una pluralitat de contractes.
4. Que es referissin a un element essencial del contracte, o definissin l'objecte principal del mateix, perquè en aquest darrer cas quedaven fora del control d'abusivitat.
5. Que estiguessin redactades de manera clara i transparent, segons els criteris exigits per la jurisprudència europea.

La Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 21 de desembre de 2016 va establir que els efectes de la nul·litat de les clàusules sòl havia d'ésser la devolució total i no quedant limitades a la devolució de quantitats des del mes de maig de 2013, com s'havia aplicat fins aleshores.

En adaptació interna, la Sentència del Ple del Tribunal Suprem de 24 de febrer de 2017, primer, evita subordinar les accions individuals de nul·litat de clàusules abusives en contractes amb consumidors, al resultat previ de l'exercici d'una acció col·lectiva de cessació dirigida contra les mateixes clàusules.

Per tant, es conclou que la Sentència de 09 de maig de 2013 no produeix efectes de cosa jutjada material perquè és contrari a la Directiva "qualsevol limitació temporal dels efectes restitutoris després de la declaració d'abusivitat". En conseqüència, totes aquelles reclamacions, fins i tot on hagi recaigut sentència ferma, poden reprendre's per tal de rescabalar-se dels imports pagats en excés amb anterioritat al mes de maig de 2013.

El Consell General del Poder Judicial ha habilitat jutjats especialitzats en cada província que són els encarregats de tramitar aquests assumptes, de manera que hi ha total facilitat per a reclamar per la clàusula sòl

INGRID SUMARROCA ÉS ADVOCADA I ECONOMISTA

ARQUITECTURA A SANT GERVASI

Un hotel a la part alta del Tibidabo

JAUME DE OLEZA

A la part alta del Tibidabo, al costat del parc d'atraccions i visible des de tota la ciutat, es troba una gran construcció que sobresurt entre l'arbrat. És l'Hotel La Florida, un edifici de color blanc construït cap a l'any 1924 per l'arquitecte Ramon Reventós, que va ser el cap del Servei d'Edificis

Culturals de l'Ajuntament de Barcelona. L'arquitecte Reventós va ser molt conegut en la seva època i autor de diversos projectes per a l'Exposició Internacional de Barcelona del 1929, així com autor del Teatre Grec i de les més que conegudes Torres Venecianes, aquestes últimes unes grans torres, avui dia visibles, que marcaven des de la plaça d'Espanya, l'entrada a la muntanya de Montjuïc. L'Hotel La Florida va ser un encàrrec del doctor Andreu que va voler construir un hotel en un emplaçament impressionant tant per la seva ubicació com per les seves vistes. Era una construcció inspirada en aquelles architectures americanes emblemàtiques dels anys 20. Recordem que el doctor Andreu, cèlebre per les seves pastilles, va ser el promotor de la urbanització de la muntanya del Tibidabo a finals del segle XIX. Va urbanitzar l'avinguda Tibidabo amb prestigioses cases dissenyades per arquitectes de renom, conformant el que seria un dels llocs on s'assentaria la classe alta barcelonina. Encara avui dia podem admirar moltes d'aquestes cases i torres d'estil modernista, així com el llegendari Tramvia Blau, també promogut pel doctor Andreu com a mitjà de comunicació entre l'avinguda Tibidabo i l'estació del funicular.

Aquest hotel aviat es convertiria en un enclavament turístic important i vindria a reafirmar la importància del Tibidabo per a la ciutat barcelonina, tot i que no obstant això com altres edificis de l'època, va patir el traumatisme de la guerra. Anys més tard es transformaria en un hotel on pernoctarien grans personatges de la política i de les arts del seu temps, entre ells Ernest Hemingway, el príncep de Bèlgica, Rock Hudson i una infinitat de personalitats. L'any 2001 després d'un temps d'abandonament, va ser reformat i renovat. Un edifici que actualment, gràcies a la seva restauració, ha recuperat elements originaris de l'Art Decó de la seva façana. Una reforma que uneix els detalls decoratius restaurats amb una arquitectura actual que el dota de les comoditats d'un hotel modern. Des de les terrasses són espectaculars les vistes a la nostra ciutat, i constitueix un enclavament per gaudir del que va arribar a ser un dels grans somnis del doctor Andreu.

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE, WWW.CONTROLLER.CAT

© Jaume de Oleza

Vallvidrera, història viva

© Juanjo Compaire

JUANJO COMPAIRÉ

Hi havia més assistents drets que asseguts. Les cadires de la Biblioteca Josep Miracle de Vallvidrera han estat insuficients. En plena Festa Major, s'ha presentat el llibre *Vallvidrera a través dels segles*, resultat d'una recerca d'Eugení Casanova.

L'acte

Després d'unes paraules de presentació per part de Patrícia Muñiz, directora de la Biblioteca i de l'associació de veïns (que és la que va fer l'encàrrec a l'Eugení), l'autor s'ha adreçat als presents per fer una breu introducció al seu llibre.

La història de Vallvidrera ja té més de mil anys, perquè ja s'hi fa esment en un document del 986. Durant molts segles, va

ser un poble "de rectors i pagesos" (en paraules de l'Eugení), amb només 13 masos i algunes cases. Al segle XVI es construeix una nova església que substitueix la romànica anterior, "que no sabem com es va poder pagar".

Naturalment tot va canviar quan a finals del segle XIX arriba el ferrocarril i amb ell una nova economia dels vilatans. Tots els detalls d'aquesta transformació els podem anar seguint en aquest llibre, ple de referències.

Història viva

Després de les paraules de l'Eugení, ell dona la paraula a quatre testimonis vius dels darrers temps: Cisco Tomàs, Maria Antònia Solé, Rosín Ponsà i Joan Grau. Són persones nascudes abans de la guerra que ens

expliquen anècdotes i vivències, especialment de la guerra i la postguerra. La gent del públic també pren la paraula, tot afegint detalls o corregint observacions. Durant ben bé mitja hora l'espai esdevé un fòrum d'història viva.

I és que l'Eugení Casanova no és un historiador tan sols d'arxius, tot i l'enorme feina que ha fet regirant papers de tot arreu. Ell ha recollit també —i els fa aquest homenatge, com veiem en aquest acte— les veus de la gent, sense les quals la història perdria allò que li és propi. La història és un riu de vides que flueixen. I aquest llibre les recull, com ja ho havia fet el llibre anterior de l'autor, dedicat als masos de Collserola.

El mosquit tigre a Sarrià

© Aedes Albopictus © James Gathany/CDC

JORDI BOSCH SALA (@jordibosc)

Segur que la majoria de vosaltres ha patit alguna picada de mosquit tigre aquest estiu. Segons Frederic Bartomeus, investigador especialista en el mosquit tigre i ponent als cafès científics de Casa Orlandai, els mosquits són dels animals més perillosos per als humans, en ser transmissors de malalties i tenir gran capacitat d'invasió.

Per aquest i d'altres motius Frederic Bartomeus ha creat una exitosa aplicació de mòbil per detectar la seva dispersió mitjançant "ciència ciutadana", és a dir que cada ciutadà informa dels mosquits que troba i elimina, a través de l'aplicació "Mosquito Alert".

Veïns del carrer Canet, passatge Mallofré, Clos de Sant Francesc, Cardenal Vives i Tutó, Osi,

Eduardo Conde, Jardins de Vil·la Amèlia, Salvador Mundi, Peu del Funicular i parc de l'Oreneta han fotografiat aquest estiu els cadàvers d'aquests insectes, acabats d'eliminar, i han enviat les fotos a www.mosquitoalert.com.

Molts embornals de carrers de Sarrià estan permanentment plens d'aigua estancada, fet que fomenta aquestes plagues, tal com mostra el mapa de "Mosquito alert". No sé quin remei hi ha, el control dels mosquits és un tema municipal, però cal buscar una solució definitiva per poder anar pel carrer ensenyant les cames netes de picades. No podem demanar al ciutadà que buidi l'aigua dels platets de les seves plantes, si a la via pública hi ha aigües estancades permanentment. Podreu llegir la versió ampliada al web.

COLUMNA VERTEBRAL

INSTITUTO DE
TRAUMATOLOGÍA
BARCELONA

DOLOR CRÓNICO CERVICAL Y LUMBAR

Las lesiones de columna: lumbalgias, hernias de disco lumbar y cervical y la artrosis de toda la columna es padecida por el 80% mundial en algún momento de su vida.

La administración de EUA de la salud (FDA) tiene en los problemas de columna, el mayor gasto de la sanidad después del cáncer.

En España y Europa en general el problema laboral de bajas y incapacidades por lesiones de columna es un grave problema económica y social.

El paciente que sufre dolores y lesiones en columna no sólo padece dolor sino disminución continua de calidad de vida.

Desde hace diez años estos problemas son muy bien atendidos y mejorados en el aspecto funcional y de dolor por tratamientos mínimamente invasivos, que evitan la cirugía, sin necesidad de baja laboral o de fracaso quirúrgico.

Dr. KIRCHNER y EQUIPO

TRATAMIENTOS

- ✳ ARTROSIS
- ✳ COLUMNA CERVICAL Y LUMBAR
- ✳ HERNIAS DISCALES
- ✳ PROTUSIONES Y LESIONES DISCALES
- ✳ SÍNDROME DEL PIRAMIDAL
- ✳ CIÁTICA Y LUMBO CIÁTICA
- ✳ TRATAMIENTOS MINIMAMENTE INVASIVOS
- ✳ RIZZOLISIS
- ✳ FACTORES DE CRECIMIENTO (PRGF)
- ✳ OZONOTERAPIA Y COLÁGENO
- ✳ LATIGAZO CERVICAL Y CONTRACTURAS

CLINICA SAGRADA FAMILIA

C/ Torras i Pujalt, 1 - BARCELONA
administracion@gabinetmedicmaresme.com
PEDIR CITA: 93 790 63 47
www.agrupacionmedica.com

LA MIRADA POLÍTICA

Visita a Lledoners

ROGER ROSICH

Vaig poder anar al centre penitenciari de Lledoners el passat dia 3 de setembre a la tarda. Hi vaig anar a visitar al conseller Josep Rull, que, acumula ja el disbarat de més de 200 nits empresonat. Injust i, com diria sempre ell: ignominiós. Vaig treballar per ell de ben a prop en l'anterior legislatura, intensa

i històrica, i li tinc gran estima.

Vaig poder entrar a la presó al costat del conseller Calvet, successor de Rull a Territori i Sostenibilitat, i això em va permetre poder abraçar al conseller empresonat, i no haver de parlar amb ell a través d'un vidre i un telèfon. El vaig tenir al davant i vam poder parlar una estona breu en una sala destinada a trobades amb familiars, clarament enfocada a fer-la empàtica a quinxalla fills de presoners. Una escena que, certament, mai hagués imaginat que hauria de viure.

"El conseller" (jo l'anomeno sempre així) "està bé", remarcant les cometes cauteloses de les circumstàncies enervants. A dins la presó, ell i els altres presos polítics, no paren de fer activitats i es mantenen mentalment molt ocupats en les hores que no estan a la cel·la. Tenen moltes cartes a respondre i segueixen l'actualitat política de forma molt atent, així com l'activitat dels departaments del govern que dirigien. Es veuen molt entre ells, i formen grup. A les hores de visites es troben en un mateix àmbit i un visitant extern es troba en una situació ben paradoxal i surrealista de veure tot el govern legítim de Catalunya en un espai dins d'una presó.

Complir 50 anys entre reixes

El dia anterior a la visita, el dia 2, el conseller Rull complia 50 anys entre reixes; però centenars i centenars de persones el vam homenatjar i felicitar en un acte festiu i reivindicatiu a la seva ciutat, Terrassa. Al conseller li vaig poder explicar com havia anat "la festa" (estranya festa, sense el seu protagonista present...), que en Lluís Llach havia tornat a cantar, les paraules llegides pels treballadors del Departament de Territori i Sostenibilitat que tant el reivindiquen, la música, la protesta, la defensa de la llibertat pels quatre costats de la Plaça Vella de Terrassa.

Acabo. Lledoners no és una presó fosca d'aquelles de pel·lícula de Hollywood. No és tenebrosa; té llum, es veu prou nova i dona la sensació d'espaiosa. El règim intern dels presos polítics potser és una mica millor que a Madrid, i també ho és, clar, l'empatia dels treballadors i dels altres presos. Però no deixa de ser una presó, amb els seus horaris, un gran nombre de presoners, i amb imatge i sensacions de presó; afegint-hi que ara són presos dins del mateix territori català.

Per poder veure el conseller Rull vaig veure obrir-se i tancar-se diverses portes de ferro davant i rere meu abans de trobar-nos amb ell. Són les portes i els murs que delimiten la llibertat, però que no acaben amb la seva perseverança i els seus anhels.

MOSSOS D'ESQUADRA

Consells de prevenció per als propers mesos

XAVIER BONED

sociopolítica tornarà a escalfar ànims i passions. És un bon moment per refrescar alguns consells de seguretat en un parell d'àmbits.

Començarem parlant dels consells de seguretat que fan referència als nens i els adolescents. Una qüestió de la qual no es parla gaire és la seguretat en la mobilitat diària dels alumnes que van a l'escola, sols o acompanyats. Aquest estiu s'ha parlat molt de l'augment de la sinistralitat en accidents de trànsit com a conseqüència de l'ús del mòbil mentre es condueix. Fa fredor l'estadística que indica un augment del 70% de víctimes mortals en accidents d'aquest tipus. Dins la ciutat també ens trobem amb aquesta problemàtica que pot afectar a conductors i vianants. En aquest sentit, cal alertar les nostres filles i fills que estiguin atents quan es desplacin per la via pública. És habitual veure conductors despistats, altres que incompleixen la normativa conscientment i vianants que no aixequen el cap del mòbil ni per creuar el carrer. L'any 2017, a la ciutat de Barcelona, van morir 12 persones i 241 van resultar greument ferides per accidents de trànsit. Com sempre recordem, pel carrer hem d'anar sempre amb els ulls ben oberts i controlant el que passa en el nostre entorn. No cal recordar que, dins el vehicle, tothom ha de portar el cinturó de seguretat posat i els més petits han d'anar lligats a la cadireta. Un altre tema que ens ha cridat l'atenció durant l'estiu és l'aparició de nous reptes virals maliciosos per a adolescents a les xarxes socials. Aquests reptes malintencionats pretenen posar els menors d'edat en situacions límit que poden acabar malament. Cal estar atents a les activitats dels joves a les xarxes socials i reaccionar davant possibles canvis d'actitud com pot ser l'aïllament, deixar de menjar o baixar el rendiment en els estudis. Per tancar aquest bloc recordar, un cop més, que mai s'han d'intercanviar imatges íntimes amb ningú, encara que ens estiguin pressionant o amenaçant.

En l'àmbit de l'actualitat política, és important destacar que els Mossos d'Esquadra, en la nostra tasca laboral diària, ajustem les nostres actuacions basant-nos en la normativa legal vigent pel que fa a l'aplicació del codi penal i per al manteniment de la seguretat ciutadana, sense entrar en valoracions polítiques. Esperem dels ciutadans, dels mitjans de comunicació i dels càrrecs polítics que ens deixin al marge de les seves discrepàncies i respectin el nostre treball diari, efectiu, des de la neutralitat, però no sempre ben valorat ni entès. Pel que fa a les concentracions i manifestacions de ciutadans, recordeu que aquestes han de ser comunicades a l'administració i que els convocants en són responsables directes. El dret de manifestació és un dret constitucional i podem participar-hi sempre que sigui de manera pacífica. Un bon consell a seguir, però, és que quan una manifestació deriva en actes de violència, destrosses i/o aldarulls ha arribat el moment de marxar cap a casa.

COMUNICACIÓ

Enxarxats i beneïts

MARTA ROYO

Entro a casa, segons sembla, sense dir ni hola. Sento el meu fill gran que em diu: "Hola, eh! Mama, que et passa res...?"

—Res, res... Ara t'explico!

Vaig directa a la llibreria al *Diccionari General de la Llengua Catalana* de Pompeu Fabra. Dissetena edició, del 1983. El meu fill gran, encuriós, em ve al darrere.

—Però, què fas amb el Pompeu a les mans? Què busques que no pots consultar-ho a Sant Google?

—Precisament, això! Vull saber quina és la definició de la paraula xarxa que l'enginyer industrial i lingüista li va atorgar l'any 1932!

El mestre, diu el següent: *Xarxa. Teixit de fils nuats formant una retícula de malles quadrades o rombals; tros d'aquest teixit destinat a la pesca, de malles que no permetin el pas del peix a través d'elles.*

Poc hi entenen aleshores d'altres tipus de xarxes que no fossin les de pescar. Ara, n'hi ha més de xarxes. Les informàtiques, les de telecomunicacions, les de transport. I, naturalment, les socials. I a les socials, s'hi pesca de tot: peix del bo, morralla, alguna sabata i algun sabatot...

Moviments com el #MeToo han posat el focus a l'assetjament sexual que patim les dones. O la d'aquest agost amb el #MeQueer en què els usuaris del col·lectiu LGTBI han denunciat també agressions degudes a la seva orientació sexual.

"El poder de les xarxes socials és tan indiscutible com altament perillós per la impunitat amb la qual s'arriba a estendre una calúmnia". Ho va dir en Lluís Pasqual (ell ho percep com una calúmnia) en l'única entrevista que va concedir a *La Vanguardia*, un cop va haver dimitit com a director del Teatre Lliure arran de les queixes personals d'una actriu recollides per un col·lectiu anònim feminista. L'exdirector es va defensar afirmant que "no va passar res extraordinari que pugui recordar".

La memòria és fràgil i no tots veiem les coses de la mateixa manera. Les xarxes ho magnifiquen tot. Fins i tot et poden crear una realitat a mida per no incomodar-te. Han canviat els paradigmes i el que abans podia ser una discussió sense més importància o un intercanvi d'opinions, ara pot esdevenir quelcom molt més gran, fins i tot incòmode. Les xarxes no sempre són una eina rigorosa; tenen una immensa capacitat per articular la denúncia i fins i tot poden modificar l'opinió pública. Aquests fils nuats tenen molt poder de transformació, però també poden ser incerts. Poden impressionar, seduir, però també criticar, agredir i mentir. Et poden posicionar o destruir.

El sociòleg Zygmunt Bauman defineix el concepte de la societat líquida com aquella societat en què la capacitat d'actuar s'anteposa a la de pensar. Segons això, d'ençà que hi ha xarxes socials, hauríem de pensar molt més abans d'actuar. Pel que pugui passar fruit dels teus actes. Com per exemple, explicar la mala estona que t'ha fet passar aquell polític amb qui t'has creuat pel barri, i arribar més enllà del que mai t'hauries imaginat. Avui, és tan fàcil com escriure una piulada on expliques la veritat del que ha succeït i etiquetar-lo. Una piulada amb més de 2.500 retuits. Ara bé, la part contrària pot dir que és una calúmnia. Naturalment.

CELEBRAR ÉS TEIXIT DE BARRI

LA FESTA MAJOR DEL FARRÓ EN IMATGES

ELENA BULET (@elenabulet)

En les celebracions és un dels moments de la vida on es demostra la unitat. I així ho han fet les veïnes i veïns del Farró. Amb una festa major curta, però intensa, el barri ha demostrat la seva originalitat, diversitat i caliu. En aquesta pàgina, oferim algunes de les imatges de la festa. Podreu trobar el fotoreportatge sencer al web.

© Elena Bulet

La majoria dels actes de la Festa Major del Farró es van realitzar a la plaça Máné i Flaquer. El programa contenia esdeveniments per a totes les edats. Un dels primers va ser el sopar de carmanyola.

Música pels més petits. La colla Timbalys va fer també la seva cercavila, demostrant que la percussió no té edat. En una harmonia preciosa, persones adultes i infants feien somriure a tot espectador.

El final de la Rua dels 600. La concentració d'aquest model de cotxe ja gairebé és tradició a la Festa Major del Farró.

Els Malsons de La Vella van omplir la plaça de ritme i espurnes. Gran protagonisme a les generacions de diables joves! També van tancar el lluïment amb la traca final.

Diumenge, la plaça Máné i Flaquer va acollir el concurs de paelles, l'entrega de premis del 8è Concurs de Fotografia del Farró i tallers i paradetes d'artesans.

El grup Ni Deu Ni Doors, d'Hostalric, a la cinquena edició del Perrockia Farró Fest. El reconegut músic i perruquer del Farró organitzava tota una programació de concerts, vermut i paella durant el dissabte dia 8.

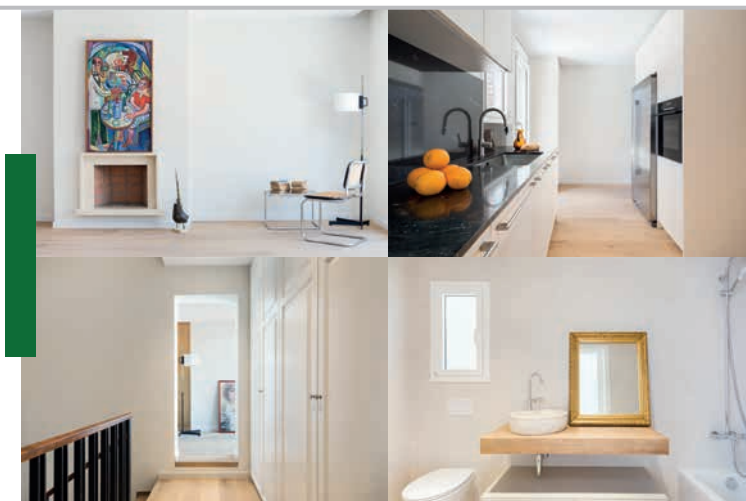

"Fem alguna cosa més que convertir els teus somnis en realitat"

- ARQUITECTURA INTERIOR
- PROYECTOS DE REFORMA
- COMERCIAL / RETAIL
- DECORACION
- FENG SHUI

GRAMONA INTERIORS

Calle Ríos Rosas, 17 bajos
08006 Barcelona
Tlf. 932 805 195
Info@gramonainteriors.com
www.gramonainteriors.com

Sarrià en festes

Entre el 28 de setembre i el 7 d'octubre se celebren les Festes del Roser, la Festa Major de Sarrià.

EL JARDÍ

És una festa antiga que ha ajudat a forjar la identitat i personalitat de la vila i dels seus veïns i veïnes. Des de la segona meitat del segle XIX, es coneix que cada any es formava una comissió que agrupava a entitats i personalitats per col·laborar amb l'Ajuntament per a l'organització de les festes.

La festa ha viscut períodes molt actius i d'altres en què semblava que estava a punt de desaparèixer, però el veïnat sempre s'ha implicat per assegurar la seva continuïtat. A part del gaudi, la Festa Major és un moment àlgid de convivència ciutadana.

L'any 2004 un grup de persones vinculades a entitats del barri van formar la Comissió de Festes del Roser

de Sarrià. És una associació de persones voluntàries que té com a finalitat organitzar i coordinar les activitats de la Festa Major. D'aquesta manera es procura dinamitzar el teixit associatiu i veïnal, fomentar la participació i implicació de la ciutadania, facilitar la que siguin intergeneracionals i promoció de la cultura popular. La Comissió està sempre oberta a la incorporació de noves persones membres.

Aquests darrers anys la Festa Major ha crescut molt i s'hi programen moltes activitats. Oferim una selecció de les activitats de la festa d'enguany, amb les més destacades i també les principals novetats. Al Programa oficial i al web festaSarria.cat podeu consultar totes les activitats i informació puntual.

Il·lustració d'Anna Gras Brugulat

PROGRAMA

SETEMBRE

Divendres 28

► **19:45 h** / Presentació de la **VI batalla per Sarrià** i hissada de bandera. Nova edició de la batalla més veïnal de la història!! Amb moltes proves al llarg de la festa.

► **20 h** / **Pregó de Festa Major**, amb la Mini Comi.

► **21:30 h** / **Sopar Popular**. Compra els teus tiquets d'euro i fes-te el teu menú.

Plaça del Consell de la Vila

Dissabte 29

► **de 10 a 13 h** / **Sortida cultural** per la vila de Sarrià

Organitza: Centre Excursionista Els Blaus

► **de 10 a 14 h** / **Assisverd, Sembrant Futur**. Espai ecològic on els infants del barri podran gaudir d'un matí decorant una casa i plantant verdures i plantes aromàtiques.

Organitza: Centre d'Acollida Assís Plaça de Sarrià

► **17 h** / **Cercavila de Festa Major** de 19 a 23 h **Correbars**. Sortim de casa i portem la Festa al carrer!

► **21 h** / Concert: **Tots tenim un passat** amb l'Aband, banda d'adults de l'Antàrtida, i la Banda Municipal de Teia *Teatre de Sarrià*

Diumenge 30

► **de 10 a 14 h** / **XXV a Trobada gegantera**. Com cada la colla de Sarrià convida a altres calles geganteres perquè omplin els carrers de Sarrià amb els seus gegants. Aquest any, la Laieta surt de comptes just aquest dia.

Plaça del Consell de la Vila

► **de 11 a 17 h** **Concurs de Paelles** i Gran Paella de Festa Major.

Organitza: Associació de Veïns de Sarrià

Desert de Sarrià

► **de 17:30 a 19:30 h** / **Fes-te els balcons!** Actuacions d'artistes d'aquí i d'allà a més d'una desena de balcons del veïnat.

Organitza: Casa Orlandai

► **19 a 20:30 h** / **La Milla de Sarrià**, cursa atlètica.

Torrent de les Monges

► **19:30 h** / **VIII Cantada intergeneracional**

Plaça del Consell de la Vila

OCTUBRE

Dilluns 1

► **de 9 a 15 h** / **Porta a Porta**.

Entrega de compost de la recollida de residus orgànics. *Organitza: districte de Sarrià-Sant Gervasi*

Dimarts 2

► **17:30 a 19:30 h** / **Actuació infantil i xocolatada**

Organitza: Associació de Comerciants de Sarrià Pl. Sarrià (envelat)

Dimecres 3

► **19:30** / **Juan Manén. Variacions sense tema.**

Documental sobre aquest violinista i compositor català. *Teatre de Sarrià*

Dijous 4

► **16:30 a 19 h** **Festa a la Plaça**, per pintar, retallar, enganxar i a ballar.

Organitza: CC Sarrià i el Petit Drac Plaça Sant Vicenç

► **20 h** / Concert amb **Clams i de la Big Band de l'Antàrtida**.

Pl. Sarrià (envelat)

Divendres 5

► **9:30 a 13:30 h** / **Festa Major de les escoles** de Sarrià-Sant Gervasi

Organitza: professorat de música i d'educació física de les escoles que hi participen

► **20 h** / **J.V. Foix. Hereu d'una nissaga morta**. Moixic i Vilianna posen veu, moviment, llum i color als textos més tel·lúrics de l'exili interior de Foix. *Tangram-Espai polièdric*

► **de 20 a 2:30 h** / **Fem pinya!**:

cinèforum, tabalada i concert jove, amb grups del barri.

Organitza: Espai Movi de Sarrià i Pacs

Pl. Sarrià (envelat)

Dissabte 6

► **de 8 a 9:30 h** / **Despertar diabòlic**

► **de 10 a 14 h** / Ruta guiada: **descobreix el Mercat Social de Sarrià**.

Organitza: Sarrià-Sant Gervasi Coopera (SSG Coopera)

► **10:30 a 13:30** Portes obertes al **Tren de l'Oreneta**

Organitza: Centre d'Estudis-Modelisme Vapor Barcelona Parc de l'Oreneta

► **11 h** / **Diada castellera**, amb els Castellers de Barcelona.

Plaça del Consell de la Vila

► **de 11:30 a 12:30 h** / **La Minicomissió entra en acció!!**

No us perdeu les sorpreses que us tenen preparades. Tot seguit: **Holi festival i vermut musical** *Casal de l'Antàrtida*

► **12 h** / **Sardanes** amb la Coblà Sant Jordi

Pl. Sarrià (envelat)

► **18:30 a 20:30 h** / **Partit de futbol** festa major

Organitza: CP Sarrià secció futbol Can Caralleu

► **19:15 a 21:30 h** / **Missa**

Solemne de Festa Major, en honor a la Mare de Déu del Roser.

Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià

► **de 20 a 22:15 h** / **Sarrià en Flames'18**. Cercavila de foc dels petits diables. **21:00 h** / Correfoc adult

Organitza: Diablets de Sarrià, Diablesses i Diables de Sarrià, Drac de Sarrià

► **23 h** / **Concert** amb The Boogie Fever i The Jukebox.

Pl. Sarrià (envelat)

Diumenge, 7

► **de 9:15 a 13 h** / **XVIII Caminada Popular** per la Serra de Collserola

Organitza: Centre Excursionista Els Blaus

► **12:30 h** / **VIII Baixada de carros**. Fes el teu carro i vine a la Baixada!!

Carrer Major de Sarrià (des del Carrer Pedró de la Creu fins al Carrer Oriol Mestres)

► **18 h** / **Cançons de carrer, de camp i de ciutat**, amb Veus Unides.

Organitza: M. Dolors Cortès Lloc: Casa Orlandai

► **de 20:00 a 22 h** / **Final de Festa**.

Cinema a la fresca amb *Transilvania 2 i*, a les 21:45 h, *Piromusical* de final de Festa! *Centre Cívic de Sarrià*

Festa i barri!

COMISSIÓ DE FESTES DEL ROSER DE SARRIÀ

Estimats sarriàncs i sarriàncs:

S'acaba l'estiu, comencem curs nou a les escoles, pensem en nous propòsits personals i la comissió de festes us presenta aquest programa ple d'activitats per gaudir del barri i del bon veïnat. Enguany la comissió ha donat la benvinguda a un grapat de noves incorporacions que ens han aportat aire fresc, vitamines i molta energia per preparar les millors activitats.

Durant els dies de Festa Major, el barri s'omple de samarretes de la comissió pujant i baixant els carrers carregats de material o a corre-cuita per organitzar una nova activitat. Però això només és la punta de l'iceberg. Després de fer el raïm de cap d'any, ja posem dates a les assemblees per començar a organitzar els petits grups de treball, repartir tasques i anar treballant de valent per arribar a fer un programa de festa complet i per a tothom.

Així i tot, no us penseu que estem soles. La comissió és sostinguda per entitats, associacions i altres projectes associats al barri que ens acaben de donar aquella empenta necessària per tirar endavant i millorar encara més.

Enguany hem incorporat un nou grup de treball, la mini comissió, formada pels infants del barri que veuen la Festa Major amb altres ulls. Gràcies a això podrem gaudir de noves activitats a la festa. Ens podrem jubilar tranquils que hi ha bon futur per la comissió!

Ens agradaria fer una mirada enrere i recordar que l'última festa major va estar marcada per un rebombori polític que va fer passar en un segon pla la festa. Es van anul·lar activitats com el concurs de paelles, fes-te els balcons, la cantada intergeneracional, concerts... No va ser fàcil per la comissió ni pel barri. Així doncs enguany hem de gaudir encara més d'aquestes activitats que diuen molt de Sarrià i la seva gent.

I després d'aquests paràgrafs engrescadors i emocionants malauradament tenim un "però". El Districte de vegades ens posa entrebancs a la nostra feina (i part de la seva). Els membres de la comissió som persones normals, no tenim superpoders i de vegades sentim que des del Districte no se'ns dona prou suport. Per tercer any consecutiu, el districte no farà l'aportació econòmica ni d'infraestructura per guarnir els carrers del barri. Però no patiu: els sarriàncs i sarriàncs deixarem els carrers ben vestits!

Desitgem que aquestes festes siguin cíviques, sense assetjaments ni agressions, que participem de tot i gaudim de cada minut.

Festa i barri!

Els gegants de Sarrià augmenten la família

EL JARDÍ

La Colla gegantera de Sarrià ha anat passant per esdeveniments tradicionals com els que es passen a totes les famílies. En Gervasi i la Laieta es van casar l'any 1997 i l'any 2001 van tenir el seu primer fill: en Blauet. L'any 2004 va arribar el tiet Trenot i el 2010 es va fer una rèplica dels gegants de dues cares, en Benet i en Martí i l'Elisenda i la Roser; així ja estava la família completa amb avis i tot!

Aquest any 2018 per les festes d'hivern de Sant Vicenç celebrades a finals del mes de gener, el Drac de Sarrià va enxampar al Gervasi i la Laieta en una actitud... molt amorosa. Sembla que van aprofitar que en Blauet havia sortit de festa!!!

Per Sant Jordi, en Gervasi i la Laieta van anar a la farmàcia de la Gemma, ja que la Laieta no es trobava massa bé, marejos, vòmits... Amb aquests símptomes els hi van aconsellar que comprassin un predictor per fer-se la prova d'embaràs i... quina sorpresa es van

endur en veure que tornava a estar embarassada!!

La Laieta sortirà de comptes el dia 30 de setembre, just el dia de la XXVa Trobada Gegantera de Sarrià. La colla gegantera està fent tots els preparatius per tal que tot surti perfecte i presentar així la nova figura de la família gegantera. Serà un esdeveniment molt especial al que hi assistiran 15 colles de gegants convidades d'arreu de Catalunya.

Esperem que no s'avanci, perquè aquest any la parella de gegants està molt activa participant en moltes trobades geganteres. Per tant, si veieu a la Laieta una mica més grassoneta, ja sabeu perquè és! Grassoneta i tot, està més guapa que mai.

La Colla gegantera de Sarrià us convida a participar, gaudir al màxim i viure en directe la XXVa Trobada Gegantera amb el naixement de la nova figura el dia 30 de setembre de 2018 a les 11:00 h a la Plaça del Consell de la Vila. ■

BAR TOMÁS

LAS PATATAS MÁS BRAVAS DE BARCELONA

Ermengol Fontanet, d'aprenent a xef en sis mesos

Hi ha situacions a la vida que marquen a les persones. La capacitat de reacció davant aquestes situacions decideixen el futur, que amb el temps es converteix en present.

JAVIER SARDÀ I JESÚS MESTRE

Aquest és el cas d'Ermengol Fontanet Monge, que treballava d'ajudant en el restaurant Hidalgo del carrer Balmes, davant mateix de la sortida de l'estació del Putxet dels ferrocarrils. Treballava al costat del pare, també de nom Ermengol; de la mare, la Carme, i de la tieta Mari Cruz, germana de la mare. El noi volia tenir alguns diners per les seves despeses particulars, però no s'imaginava que d'aquella activitat acabaria sortint el seu treball i li permetria mantenir-se en el barri on havia nascut.

Recorda que aleshores, als anys vuitanta, el bar no disposava de cuina, però la mare cuinava les seves especialitats a la "cuina de casa", incloses les famoses ensalades russes de l'Hidalgo. Eren temps de les indubtables "tapes casolanes". Amb

la reforma del 1996, la cuina va passar a ser territori de la tieta i la sala del pare, amb el suport a dues bandes de la mare. En aquests anys Ermengol va decidir aprofundir en el sector de la restauració, aprenent d'altres cuiners del moment. Després del servei militar, va iniciar estudis a l'escola d'hostaleria del carrer Muntaner. Com molts altres cuiners inquiets, va entrar en el Bulli on va descobrir en una temporada la disciplina, la tècnica i l'organització que requereix la coordinació d'una cuina amb vuit cuiners i 50 aprenents, fins i tot amb professionals d'altres països que passaven una temporada en aquell espai icònic.

Quan va deixar el Bulli va entrar al restaurant St. Rémy, al carrer Iradier. Al llarg de dos anys va aprendre tot el que és necessari en un restaurant terrenal i que podria aplicar per consolidar la petita cuina de l'Hidalgo.

El nou Restaurant Hidalgo

L'any 2006 es van succeir la mort del seu pare i de la tieta, dos pilars del restaurant. Tant l'un com l'altra no van ser prou curosos amb les tasques administratives mentre feien el treball que més els agradava i sabien fer, el de

complaure els paladars dels veïns de Sant Gervasi. Però en assumir el comandament del negoci, van començar a arribar problemes administratius per l'estat de les instal·lacions o per petits errors comptables que es van convertir en sancions desproporcionades. El suport de la dona, Martha Ratto, i del seu cunyat, van ser claus per passar aquells mals moments i permetre fer un gir al negoci. Aleshores va decidir reformar les instal·lacions per adequar-les a la nova realitat.

La decisió va ser encertada. La reforma de l'any 2007 va crear un restaurant minimalista, acollidor i asossegat, on es cuida fins a l'últim detall: s'havia fet un gir als esdeveniments i al servei que s'ofereix en l'antic Hidalgo.

Però els problemes no vénen sols. Una malaltia estranya li posava bastons a les rodes del pesat carro que empenya dia a dia amb il·lusió i esperança. Va ser gràcies a un veí del barri, el doctor Roldán, que va aconseguir saber quina era l'estranya malaltia produïda per l'estrès. Va haver de reorganitzar les funcions en la feina del dia a dia, equilibrant vida laboral amb treball de menor estrès per tenir millor qualitat de vida. Actualment, com a cap de sala i "director d'orquestra", treballa cada dia, excepte els diumenges d'agost quan tanca a la tarda i disposa de temps personal al costat de Martha.

El doctor Roldán, que va tractar al seu pare i a ell mateix, és considerat una eminència com poques hi ha en cada professió. Avui dia Roldán, ja jubilat, pertany a una saga de metges que deixen petjada, que pensaven tant en les persones que tractaven com les malalties que pateixen, cosa que només pot fer un metge vocacional.

A sobre, Ermengol a la barra de l'Hidalgo. A l'esquerra, el pare en una fotografia antiga. A sota, diverses especialitats gastronòmiques del restaurant.

© Javier Sardà - www.fotosarda.com

© Javier Sardà - www.fotosarda.com

ANTIGÜEDADES
SAN FRANCISCO

COMPREM ANTIGUITATS

ESCULTURA - PINTURA - COBERTERIES - JOCS DE CAFÉ - ART RELIGIÓS - ETC.

FEM VALORACIONS PER HERÈNCIES I
BUIDAR PISOS
PASSEM A DOMICILI

SERIETAT I PROFESSIONALITAT

932 936 278
607 268 428

[C/ Dos de maig 206, 08013 Barcelona](#) info@antiguedadesenbarcelona.com www.antiguedadesenbarcelona.com

© Roser Díaz Martín

El Palauet Fígols

ROSER DÍAZ MARTÍN

Segur que molts de nosaltres ens encuriosim quan veiem un magnífic edifici a la cantonada dels carrers Vallmajor i Via Augusta, en els jardins de l'actual Departament d'Ensenyament de la Generalitat. És el que resta d'un monumental palau construït per Enric Sagnier i Vilavecchia l'any 1919. Aquesta finca es coneixia com "Els Pins" i era la residència del comte de Fígols a Barcelona. Aquest títol va ser atorgat pel rei Alfons XIII a favor de José Enrique de Olano y Lozada el 25 de febrer de 1909. El primer comte de Fígols tenia importants explotacions mineres a Cercs, Fígols, La Nou. També va ser cofundador de l'empresa Altos Hornos de Vizcaya. Actualment aquest llinatge arriba a la quarta generació. De la impressionant finca, amb forma de castell, rampes d'accés, tres pisos, planta porxada i baluard lateral, avui només ens queda aquesta bonica casa, amb escut blasonat a la porta.

Des del punt de vista arquitectònic, la casa segueix la moda entre modernista i racionalista de principis del segle xx. Pintada de color natural com els masos del segle xvii, és lleugerament alta. El cos central està flanquejat per dues ales absidals i la corona una coberta de teula catalana a dues aigües. S'emmarca en un entorn enjardinat del qual se separa per les escales que arriben fins a la porta central.

L'any 1941 aquesta casa va formar part de l'escola Virtèlia, fins al 1961, quan es va enderrocar el palau Fígols i en el seu lloc l'arquitecte Josep Antoni Coderch va contribuir a aixecar l'edifici IBM. Aleshores va quedar relegat a una mena de magatzem extern. Els empleats d'IBM el coneixien com "La Masia". L'octubre de 1994 el gegant dels ordinadors va deixar l'edifici i la Generalitat el va adquirir per convertir-lo en la seu del Departament d'Ensenyament.

Aleshores el palauet va tornar a patir reformes: es va estructurar com un edifici d'oficines, forma que manté en aquests moments. Fa tres anys la propietat va canviar de nou: l'asseguradora AXA va comprar els edificis a la Generalitat, qui ara els ocupa com a llogatera. El palauet, però, continua com una petita joia del passat.

Records de la generació Virtèlia

*Sec capcot al meu selló oreller.
A les mans un llibre groguenc que emmarca un món.
El meu món. Lletres de l'ahir, de llums i sol, d'ombres i captiveris
Vola com un gegant furtiu el record.
Tinters, quaderns, pentagrames,
mestres i companys,
docents d'ulls tan innocents,
paraules embrancades en les arrels d'aquells temps.
Blanqueja el cabell i l'ànim,
tremola el cos, no l'esperit.
Noblesa que emmarca un poble
que té el seny per sentit.
Ens hem fet grans, el temps marca,
la mirada ens ha envellit,
però els valors ens embolcallen
com quan érem nens petits.
L'esperit de Catalunya, la lleialtat, la raó
són els baluards que obren
tan cademat com presó.
Generació feta a cops, rivalitat i dolor
que es va guarir en una escola de veritat i il·lusió.*

ROSER DÍAZ MARTÍN

Acaba la rehabilitació del Turó Parc

EL JARDÍ

Les obres d'aquest emblemàtic parc han consistit en el buidatge del llac per impermeabilitzar-lo, la consolidació dels camins de sauló i la renovació del verd: pradera, plantes arbustives i arbrat, millores del reg i la xarxa freàtica, renovació de jocs infantils, mobiliari urbà i nova senyalització. També s'ha recuperat l'antic teatre amb una nova tarima per a l'escenari i un mòdul prefabricat; es preveu una programació estable.

Es va decidir fer un seguit de millores per l'ús intensiu veïnal del parc i la pèrdua i el desgast dels elements vegetals originals que necessiten una rehabilitació i un manteniment extraordinaris. Per fer la restauració s'ha comptat amb la col·laboració ciutadana i s'han recollit propostes del veïnat i del teixit comercial de la zona. Les obres han tingut una durada aproximada de sis mesos, i han suposat una inversió de 806.000€. Les diferents actuacions s'han realitzat per zones de manera que el parc sempre ha estat obert per al veïnat. Amb aquesta rehabilitació s'han fet treballs de replantació d'arbres i arbustos per a substituir els exemplars morts i consolidar els diferents estrats vegetals. Per a protegir aquestes plantacions i la biodiversitat que hi viu, s'ha prohibit l'entrada de gossos com a la resta de parcs històrics de la ciutat.

Festa Major del Turó Parc

Divendres 21, a les 20 h

Festa Major Turó Parc 2018:

Havaneres a càrrec del

grup 'Barca de mitjana'

Plaça Wagner

Organitza: Associació de

Comerciants i Veïns del Turó Parc

Dissabte 22, a les 12 h

Festa Major Turó Parc

2018: **Ballada de sardanes.**

Avinguda Pau Casals

Organitza: Associació de

Comerciants i Veïns del Turó Parc

Festa Major Sant Gervasi Sud - Galvany

Diumenge 30, a les 12 h

Sardanes, a la pl. Molina

Dilluns 1, a les 17 h

Festa infantil, a la pl. Cardona

Dimecres 3, a les 19 h

Gospel a Can Ferrer, amb

Sant Gervasi Gospel Friends.

Can Ferrer, c. Alfons XII, 46

DECORACIÓN

CARPINTERÍA
EBANISTERÍA
CORTINAS
ILUMINACIÓN
OBJETOS DECORACIÓN

PROYECTOS

ARQUITECTURA
DE INTERIORISMO
DISEÑO DE INTERIORES
ESTILISMO
PATENTES PROPIAS

REFORMAS

BAÑOS
COCINAS
CARPINTERIA ALUMINIO
CALEFACCIÓN
AIRE ACONDICIONADO
ALBAÑILERIA
LAMPISTERIA
ELECTRICIDAD
PLADUR / YESERIA
INSTALACIONES DE SEGURIDAD
HERRERIA
PINTURA
VIDRIERIA

REFORMAS

PROYECTOS

DECORACIÓN

© CyberBCN 2004

Jardins de la Vil·la Amèlia

L'anomenada Quinta Amèlia era la residència d'estiueig de la família Girona. L'Ignasi Girona i Agrafel, empresari i financer català, va comprar la finca i va fer construir aquest sumptuós jardí que es va dissenyar segons els cànons estilístics de l'època. Classicisme i tradició. Els va batejar amb el nom de la seva esposa, Amèlia de Vilanova.

MARIA JOSEP TORT

Els jardins tenen una superfície de 2,3 hectàrees, però la finca original abastava una extensió el doble de gran. Conformava una unitat amb els jardins veïns de l'actual Vil·la Cecília, que s'estenen a l'altra banda del carrer Santa Amèlia.

L'any 1930, l'Ajuntament va destinar part dels jardins de la finca com espai d'ús públic i el 1969 va expropiar tot el conjunt a canvi d'edificar-ne una part. Aquest fet va comportar l'enderroc de la torre familiar. Els jardins van ser remodelats per en Joaquim Casamajor, director de Parcs i Jardins de Barcelona i el novembre de 1970 es van inaugurar.

La remodelació del jardí va respectar el traçat original que comprenia un seguit de parterres i camins sinuosos disposats al voltant d'un estany circular. Es van salvaguardar el conjunt d'espècies arbòries i arbustives existents i se'n van afegir de noves de tal manera que avui dia constitueix un jardí de referència per la gran diversitat d'espècies que hi habiten. Conviven més de 50 espècies diferents, autòctones i exòtiques i també hi destaquen alguns arbres centenaris.

Els jardins

Quan accedim als jardins de Vil·la Amèlia, per qualsevol dels tres accessos que té el parc, se'ns descobreix un immens espai boscos dominat per arbres i palmeres de gran port. Un conjunt botànic exuberant que ens aïlla sobtadament del brogit de la ciutat i ens submergeix en una experiència sensorial molt plaent. Sentir la natura a flor de pell, fruit dels seus colors, aromes i formes, escoltar la seva música i gaudir de l'ombra que projecten les imponents capçades d'aquesta ufanosa arbrada.

L'estany, envoltat d'un parterre amb tanques retallades de murta o murtra (*Myrtus communis*), esdevé el centre neuràlgic del jardí on s'emmiralla la vegetació circumdant. Al bell mig, s'eleva una petita illa amb una escultura de bronze d'una adolescent, obra de l'escultor Ricard Sala. Una dríada, la nimfa protectora dels arbres i dels boscos segons la mitologia grega. Al costat s'albira un turonet de rocalla amb una glorieta envoltada de xiprers que antigament havia estat una cascada. A l'extrem oposat de l'estany s'eleva esponerós un plàtan centenari, catalogat com arbre d'interès local, amb una capçada imponent que anirà caient a la tardor deixant successives catifes de fulles.

Fins ara hem descrit 38 jardins públics i privats del barri de Sant Gervasi. Ara iniciem la descripció i catalogació dels espais verds de Sarrià i comencem pels jardins de Vil·la Amèlia. A les fotografies, diverses vistes dels jardins, amb l'estany, les palmeres i arbres singulars com el vell eucaliptus o el pebrer.

Al voltant de l'estany, s'estenen grans parterres que alberguen conjunts vegetals diferents com el bosquet de pins (*Pinus pinea* i *Pinus halepensis*) particularment singular pels seus altíssims troncs i regulars capçades. Un dels camins està flanquejat per l'espècie exòtica sòfora o acàcia del Japó (*Shophora japonica pendula*) que confereix a l'indret un aspecte pintoresc, fruit dels troncs recargolats i el brancatge pèndul d'aquesta espècie. Grups de magnòlies (*Magnòlia grandiflora*) arbres de l'amor (*Cercis siliquastrum*), tipuanes (*Tipuana tipu*) i xicandres (*Jacaranda mimosifolia*) s'arreglaren en altres parterres, aromatitzant l'ambient i omplint de color el jardí amb les seves espectaculars floracions.

Escampats pel conjunt del recinte trobem grans arbres majestuosos com els cedres (*Cedrus libani*, *deodara* i *atlanticus*), les tuïes (*Thuja sp.*) o els xiprers (*Cupressus glabra*, *macrocarpa* i *sempervirens*) que omplen de solemnatat l'espai.

La presència i abundància de diferents tipus de palmeres constitueix una part importantíssima dels jardins de Vil·la Amèlia. En destaquem el margalló (*Chamaerops humilis*), una de les espècies més singulars de la nostra flora i l'única palmera genuïnament autòctona d'Europa. A la resta del món hi ha més d'un miler d'espècies diferents de palmeres, una de les quals està singularment representada en aquests jardins. És la palmera canària (*Phoenix canariensis*) oriünda de les illes canàries. Un conjunt de 15 exemplars centenaris catalogats, s'arreglaren a banda i banda de la principal avinguda del jardí, altes i ufanoses, com sentinelles que acompanyen als vianants. Palmeres que, sortosament, han esquivat els terribles estralls de l'escarabat morrut que tant morts ha provocat.

CONEIXEM ELS OCELLS

L'aligot

L'aligot comú (*Buteo buteo*) és un rapinyaire diürn de la família dels accipitrids que s'observa a la part alta de la ciutat, remuntant corrents d'aire per agafar alçada, ja que cria als boscos de la Serra de Collserola, on és present tot l'any. És una espècie agroforestal que ha disminuït la seva presència a Collserola per la pèrdua de zones obertes i de mosaic que necessita per caçar, tot i que la població catalana presenta un augment moderat. Fa al voltant de 55 cm de llargada i uns 120 cm amb les ales obertes. És de color marró fosc per sobre i més pàl·lid amb ratlles per sota. La cua és curta i arrodonida. El seu bec gran en forma de ganxo i les seves urpes petites, l'habiliten a menjar petits mamífers (en castellà s'anomena *ratonero*), conills, insectes i ocells, així com animals morts. A l'hivern s'incrementa la població amb ocells del centre i nord d'Europa. No l'hem de confondre amb l'aligot vesper (*Pernis apivorus*) que és exclusivament estival; aquest té el cap més petit i grisós, i les taques dels canells i de la cua, que és més llarga. L'aligot vesper arriba tard (sincronitza la migració amb la disponibilitat de les larves de vespes i borinots), però durant la migració postnupcial (setembre i octubre) passa massivament per sobre de Barcelona. Per a més informació o per a fer observacions: <http://www.parcnaturalcollserola.cat/observacio-de-rapinyaires-a-la-magarola/>.

Dita: *Ocell de rapinya, sempre està sec.*

L'eucaliptus

Com a cloenda vull homenatjar al nostre amic, l'eucaliptus centenari de Vil·la Amèlia que fa molts anys que està patint les conseqüències de la senectut i potser aviat no podrem gaudir de la seva companyia. Aquest eucaliptus (*Eucalyptus globulus*) era un arbre imponent, les seves dimensions i frondositat impactaven. Va ser declarat arbre d'interès local l'any 1994. Va néixer a principis del segle xx, cap a l'any 1904. Té una alçada de més de 20 m i el seu tronc corpulent, afectat per un gran esvoranc a la base, té una volta de canó de 5 m i escaig. L'arbre ha patit diverses amputacions al llarg de la seva vida, però aquest estiu de 2018, les fortes tempestes estiuenques han trencat una de les poques branques que li quedaven i han deixat l'arbre mutilat i desfigurat. El vell eucaliptus de Vil·la Amèlia s'està morint.

La plaça de Francesc Macià i l'edifici Ferrer i Cajigal

JAVIER SARDÀ I JESÚS MESTRE

La plaça de Francesc Macià, al Turó Parc, cruïlla entre els districtes de Sarrià-Sant Gervasi, les Corts i l'Eixample, es va anar urbanitzant al llarg de moltes dècades. Els primers projectes són de 1920, tot i que aleshores encara no es preveia una plaça circular. Va ser a partir de 1927 quan es va projectar definitivament el disseny actual, obra de l'arquitecte paisatgista de Nicolau Maria Rubió i Tudurí.

La fotografia de fusió recull una instantània de principi dels anys 1960 i mostra els pocs canvis que s'han fet en aquest darrer mig segle en l'edifici més emblemàtic de la plaça, conegut com a Ferrer i Cajigal, obra de l'arquitecte Josep Rodríguez i Lloveras, i que es troba a la part nord de la plaça, números 1-5. A la planta baixa d'aquest edifici hi havia el mític Sandor, un bar d'aspecte aristocràtic que va obrir l'any 1944 i que es caracteritzava per l'àmplia terrassa de la vorera. Entre els anys quaranta i els setanta del segle xx, el Sandor va ser un punt de trobada de la burgesia de la ciutat. El Sandor va plegar el 2013 i actualment hi ha un altre bar que no ha recuperat l'ambient de l'antic.

La fotografia antiga mostra una plaça encara en procés d'urbanització. Aleshores, de fet, només hi havia

Fotografia: Família Cuyàs - Fons de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC)

contruïda la part nord, la del Turó Parc, mentre que a la sud, des d'on es va fer la fotografia (des de l'actual avinguda de Josep Tarradellas), encara hi havia grans solars sense edificar.

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

El vestido azul

Camille Claudel va ser una escultora francesa de finals del segle XIX que va viure sempre a l'ombra del geni també escultor Auguste Rodin, i va viure els últims trenta anys de la seva vida internada en un institut psiquiàtric, on va morir de manera anònima.

Claudé viatja amb 19 anys a París per estudiar Art i és allí on coneix a Rodin —que ja és un escultor madur i consagrat—, que fa de professor per un grup de joves artistes. Les primeres obres que Rodin veu de Claudé, l'impressionen pel seu realisme i expressionisme, tan allunyat del gust per l'Art Nouveau que imperava a l'època. Al principi, com a estudiant amb altres alumnes, participa en la creació d'algunes de les obres de Rodin al seu taller, i de seguida —malgrat que siguin obres col·laboratives i que els alumnes hagin de seguir fidelment les indicacions del mestre—, Claudé destaca per la seva originalitat, geni, talent i ferotge voluntat. És en el centre on acabarà els seus dies que arrenca la novel·la de Michèle Desbordes, *El vestido azul* (Periférica, 2018). A les primeres pàgines ens presenta una dona asseguda en un banc esperant, esperant a algú que mai arribi, esperant que passin els dies i els anys, esperant i recordant el que quasi imagina com una altra vida. Amb aquest llibre, Desbordes volia escriure una novel·la, tota ficció, sobre una dona i les circumstàncies que l'han portat a acabar els seus dies en una institució psiquiàtrica, sola i allunyada de París, de l'art i de la gent que la va conèixer. A pesar que no va ser reconeguda en vida com a l'artista que va ser i no només com una amant més de Rodin, a partir dels anys vuitanta a França, en un context de redescoberta d'artistes femenines en les diferents disciplines, hi ha hagut la ferma voluntat de descobrir la seva persona i el seu art al gran públic. Un llibre (*Une femme* d'Anne Delbée, 1982) i una pel·lícula (*Camille Claudel* de Bruno Nuytten, 1988), suposen el punt de partida de la recuperació de la figura de Camille Claudé que ha culminat amb nombroses retrospectives de la seva obra escultòrica als museus d'arreu del món, l'obertura d'un museu amb el seu nom on es pot veure part de la seva obra i una sala al Museu Rodin de París dedicat a les obres de Claudé i a mostrar la influència fonamental de la jove artista en l'art de Rodin. Desbordes, però, no ha volgut escriure una biografia més de l'artista sinó de la persona amb les seves pors, els seus records, els seus somnis i la seva tristesa.

Casa Usher C. Santaló, 79 casausher.com

© Juanjo Compañé

A casa amb la família Granados

JUANJO COMPAÑÉ

Quan el dimecres 18 de juliol es van obrir les portes del Teatre la Gleba, els assistents que omplíem la sala ens vam trobar com si fóssim convidats al saló de la família Granados. L'amfitriona, Bàrbara Granados, besneta d'Enric Granados, al piano. Al seu costat un bagul de records familiars d'on sortien fotografies, cartes i notes que vam escoltar de la veu profunda de l'Albert de la Torre que, assegut a l'escriptori, les anava llegint o bé anaven apareixent projectades com a quadres del saló.

Tot plegat, amant amb música: la mateixa Bàrbara al piano, Eva de la Torre al violoncel i la veu de soprano de Cristina Koch. En aquesta festa

familiar vam escoltar peces del besavi Enric, de l'avi Eduard i de la Bàrbara. Un menú variat amb temes orquestals o de dansa adaptats al cello, cançons d'arrel popular, entrelaçades amb alguna nana i àries de *bel canto*. I, és clar, peces per a piano, alguna de desconeguda. La Bàrbara havia fet una feina de cerca al Museu de la Música trobant documents i partitures. El resultat, un viatge, doncs, en el temps, a través de tres generacions.

Un Granados amb moltes cares

Descobrim un Enric Granados amb moltes cares. El títol, *Cartes d'amor*, fa referència a una coneguda obra seva però en aquest cas il·lustra algunes cartes pròpies i de la seva esposa

Amparo adreçades als seus fills (una d'elles, molt emotiva, la darrera abans de morir en el vaixell, torpedinat per un submarí alemany). Cartes d'amistat amb altres músics (com ara el seu amic "Pablo" Casals). Un Granados, doncs, afectuós. Però també sorneguer, espòs amant, però també seductor d'altres dones; amb un aire barrejat de pianista de concert, però també coneixedor de l'ambient popular i bohemi dels temps en que feia de músic de cafè.

En sortir, celebrant l'èxit, no hem deixat de preguntar a l'Albert i la Bàrbara: Quan tornareu? Com us ho fareu per fer "bolos" amb l'obra per Catalunya? Perquè cinc dies no són prou. En volem més!

Vives en las cintas que me grabastes: unes cintes recopilatòries com a memòries musicals

EDUARD SANT CHALOIS (@eduard_sant)

Un apartament de Brooklyn a altes hores de la matinada, una cadira vora d'una finestra, una cafetera i un home escoltant una cinta recopilatòria de l'any 1993.

Aquest és l'inici de partida d'una de les novel·les més triomfadores arreu del món aquesta darrera dècada. Estem parlant de *Love Is a Mix Tape* del periodista musical de la revista *Rolling Stone* des del 1997, Rob Sheffield, que ens ha arribat aquesta passada primavera traduïda al castellà per Blackie Books com a *Vives en las cintas que me grabastes*.

Les cintes que fan referència el títol són les que Rob i Renée, un jove matrimoni nord-americà tots dos crítics musicals de professió, van enregistrar durant els seus vuit anys de relació fins que prematurament ella mor a causa d'una embòlia pulmonar.

Basada en la veritable història de l'autor, al llarg de les seves dues-centes

pàgines, a través de les seves memòries musicals, Sheffield presenta no només un llibre confessional d'amor i pèrdua en aquest cas de la seva esposa, sinó també un preciós cant a la música com a refugi personal. A més, Sheffield descriu la cultura alternativa de finals dels anys 80 i de l'inici dels 90 als Estats Units, amb noms com Pearl Jam, Pavement, Sonic Youth, Nirvana, Pixies i un llarg etc.

Un dels trets diferencials i a la vegada originals de *Vives en las cintas que me grabastes* és el to de monòleg interior que utilitza Sheffield al llarg de la novel·la. És una novel·la amb força actors principals però en el fons capitaneejat, en tot moment, per les figures d'aquest jove matrimoni.

En definitiva, estem davant d'una original novel·la que farà les delícies

dels nascuts entre els anys 70 i principi dels 80, ja que els permetrà viatjar a la seva infantesa i joventut, a moltes hores d'enregistraments i gaudint dels seus propis recopilatoris en format de cassetts que, per cert, últimament el sector més alternatiu està intentant recuperar seguint les petjades dels vinils. Però, el més significatiu d'aquesta obra és la voluntat d'apropar-se no només a la gent de la seva generació sinó transcendir que aquestes memòries musicals sigui intergeneracional.

EL LLIBRE DEL VEÍ

Al jardí amb... Sergio Caballero

'M'agrada somiar amb un peu tocant a terra'

SANDRA PALAU

"Silenci, s'acosta el silenci". I és que avui més que mai m'abraça una quietud poètica... Sí, ara mateix veig el Turó Parc a dins d'un poema. Potser farcit de versos antics i rústics, lletres genuïnes vestides de romanticisme, mastegant i resseguint cada rima, però al mateix temps tnyides d'un to àgil, pragmàtic... Estrofes que esculls amb tota la intenció, aquelles que saps que de ben segur no et cansaràs mai d'escriure... El Sergio diu que un dia va buidar la seva biblioteca i va col·locar només aquells llibres que realment volia llegir i rellegir... Doncs aquí estic, amb ell, l'actor i director Sergio Caballero passejant per la melodia d'aquesta oda... València, de Vila-real, i pasional, que li agrada descobrir els seus límits. Un amant del valor del temps, en la cocció, en l'amor... Compartim sensacions, emocions, riures, SILENCIS... mentre em convida a viatjar per aquests vint-i-quatre anys de professió, sense oblidar-nos d'una altra vessant artística, la música. Però, inevitablement, i amb "Carinyo", jo seguiré captivada per l'essència de la seva POESIA...

Silenci...

Cal escoltar el silenci. Al teatre el silenci esdevé un moment màgic. I sí, és un dels poemes que tinc escrits i que guardo en un calaix...

Poemes que no veuran mai la llum?

© Imma Domenech

De moment no, tot i que ho tinc pendent. L'arbre ja el vaig plantar... (riu)

Llavors el teu gènere preferit de lectura deu ser la poesia...

Sí, m'agrada molt Vicent Andrés Estellés, suposo que per una qüestió d'arrels. I evidentment per la seva escriptura punyent, i al mateix temps tan lleu, de poble, terrenal, de pell...

De petit ja volies ser actor?

No, jo de petit volia ser ATS. I és que sovint, veia gent per casa amb refredats i el meu pare els punxava i es curaven... I jo pensava: "Que llest és el meu pare!" I volia ser com ell.

Però finalment vas anar per un altre camí... Recordes el dia que vas decidir que volies ser actor?

Em vaig adonar a l'institut, tot fent *Tres sombreros de copa*, que vint anys després la vaig poder fer professionalment.

Després d'aquesta obra ja va començar la teva carrera?

Ho vaig dir a casa, i va ser un drama. "Qui t'ha ficat això al cap?", "això no serveix per a res"... Pensa que jo vinc d'una família molt tradicional, amb valors clàssics, conservadors... I tot el que sortia de la norma... Ells m'imaginaven casat, amb gos i fill, i vivint a una casa al costat de la seva. Ai, sort que aquestes coses sovint es trenquen perquè gràcies a Déu no es compleixen. (riu)

Doncs bé, vaig dir que volia estudiar Art Dramàtic. Van haver de passar molts anys per atrevir-me a pronunciar la paraula "actor".

Per què?

Perquè tenia la sensació d'estar en un període de prova constant, en un procés per a descobrir-me...

I arriba un moment que deixa de ser una "prova" i t'ho creus...

Suposo que a mida que vas treballant, a base de càstings,

d'entrar en procés creatiu...

Mira, jo vaig començar fent teatre de carrer, m'agrada dir-ho: "Vaig començar al carrer". Al carrer i fent personatges femenins.

??

El director de la Companyia Visitants, dirigida per Joan Raga, em va triar per un paper. Jo estava tan feliç... fins que em va dir que havia de substituir a una actriu que s'havia quedat embarassada. (riu) Però va ser fantàstic! El teatre de carrer té un altre llenguatge.

I un dia vaig fer les maletes i vaig venir a Barcelona. Afortunadament aquesta ciutat em va abraçar bé, em va acollir. (Parlant de Barcelona aprofito per a regalar-li A dos metros de ti, d'Alex Gaya, editat per La vocal de lis. No és ni poesia ni teatre, és d'intriga, però està ambientat a la Sagrada Família").

Creus que la millor forma per a descobrir-se com a actor és el teatre?

Sí, perquè hi ha més feina i més temps de cocció. La televisió són presses, la dinàmica d'entrar en un projecte que segur que és molt interessant però manca temps...

El temps...

És que vivim en una societat tan ràpida, tan immediata, que tot el que és artesanal es va perdent... El teatre t'ofereix aquest temps, et dona l'oportunitat de gaudir d'un procés d'assaig, on t'equivoques, aprens, pateixes una crisi, (perquè les crisis són necessàries), i al final, per fi, veus un resultat. Un resultat que el punt final el posa l'espectador, no som res sense el públic.

Com definiries en una paraula la màgia de la teva professió?

Tu ho has dit, màgia. La màgia d'un joc sense límits però amb pautes. I el més màgic és submergir-te en uns paràmetres que no són els teus. El millor és atrevir-te a sortir de la teva zona de confort i poder ser lliure i passar-t'ho bé, perquè és un joc.

Si et poguessis retrobar amb el Sergio de fa vint anys... quin consell li donaries?

Després de picar-li l'ullet li diria: Fes-ho.

Si et dic "Carinyo", tu em dius...

Doncs que m'encanta, i que serem a l'Espai Brossa aquest proper més de febrer-març. "Carinyo" és una reflexió sobre les relacions, l'amistat... La Vida.

La Vida... Potser amb algun súperpoder seria tot més fàcil, no? Quin t'agradaria tenir?

Uf, només un? Doncs... m'agradaria teletransportar-me... I així viatjaria més del que viatjo ara.

Segui el súperpoder que sigui s'hauria de compartir...

Genial,teletransportem-nos junts, doncs. Durant el viatge llegiríem en paper?

Sí, sempre! Fins i tot llegeixo en paper la guia de Barcelona! Sóc bastant primari, necessito tocar les coses...

Ets un romàntic...

Sí, i una mica antic potser... Però el meu romanticisme és també pragmàtic i realista. M'agrada somiar amb un peu tocant a terra.

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

BOTIGA ONLINE
www.lavocaldelis.com

Passatge Arcàdia
(Balma 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

SANG A SANT GERVASI

Jordi Quer
Poliamor (24)NOVA ENTREGA D'UNA NOVEL·LA
QUE TÉ EL SEU ESCENARI A SANT GERVASI

Un cop dutxat, vaig sortir del despatx i vaig arribar xinoxano al Trimalquíu. Vaig trobar-hi l'Oliver preparant un curs de cuina sumèria que s'impartia al migdia. Segons m'explicà com si estigués revelant un secret guardat durant mil·lennis, estava arrançant els ingredients de dos plats estrella sumeris que, passant pels babilonis i els assiris, havien pervingut fins als nostres dies: pollastre amb nous i magranes i una peculiar barreja d'espècies amb pa anomenada Zaa'arr.

—Al principi va costar-me agafar el to als escacs—digué quan entràrem a parlar de La Terrassa—. Vaig haver de llegir-me un llibre *freak* sobre el tema escrit per un escaquista soviètic que havia sigut astronauta. Un llibre brutal, te'l recomano, *Escacs a les estrelles*, d'Anton Junyensky, que m'ha anat molt bé per marcar el meu perfil com a jugador.

—Has percebut res sospitos?

—La veritat és que no. M'he fet amic dels jugadors més habituals. Són gent guai. Després de jugar fem birres i se'ns fa tardíssim. Un d'ells, el més enrotllat, m'ha convidat a dinar amb la seva família i tot.

—I l'home de les rastres?

—Ni rastre. Tampoc han fet cap comentari que pogués semblar que parlaven d'ell.

—Merda, s'ha esfumat de la capa la terra.

—L'únic que no em quadra, de fet, ha sigut la noia amb qui vas ser ahir quan vas passar pel bar.

—La Lídia...

—Abans que vinguessis, xerrava amb un parroquià. Un paio pijot, que va engominat i vesteix polos de marca, i que sovint es mira les partides com un estaquirot. No sé, va semblar-me estrany, no pegaven ni en pintura.

—Quan vaig venir jo, l'home hi era?

—No—respongué l'Oliver—ja havia marxat.

—I vas escoltar de què parlaven?

—Des d'on era va ser-me impossible. Sí que vaig fixar-me que ella li donava alguna cosa.

—De quina mena?

—Era petita i estava embolicada en un paper. En un primer moment, vaig pensar que era la seva camell, però dubto que fos coca. Hagués sigut massa explícit...

De sobte, l'Oliver aturà el que estava dient i esguardà a la meva esquena. La Núria havia arribat i ens fitava amb un somriure murri.

—Ja veig que els meus deixebles preferits en porten alguna de cap...

—Bé—digué l'Oliver prosseguint la preparació dels plats i esmunyint-se amb uns estris de cuina cap a la sala on es feia la demostració.

—Núria, no és això.

—Xato, a mi no m'enganyes.

—Et puc fer una pregunta?

—I tant.

—Què va passar entre el Porxas i tu?

La Núria agafà una ampolla de vi d'un amari on n'hi havia un bon grapat d'arranglades i li'n llevà el tap.

—Com diu un antic proverbi babiloni, "Els Déus anaven beguts de vi quan van fer el món".

—Va, conta-m'ho.

—Amb les coses interessants que hi ha al món, tens curiositat per això?—exclamà servint-me una copa generosa.

—Sí, absolutament.

—Fa molts anys el Porxas i jo vam tenir una relació.

—Vau ser nòvios?

—Bé, jo no em vaig considerar mai com a tal...

—Vivíeu junts?

—Sí, és clar, va ser llavors quan es va torçar.

—La convivència va ser una catàstrofe?

—No creguis—constatà reomplint-se la seva copa—, però vaig fer-li una proposta que el va treure de polleguera i va fotre el camp.

—Alguna cosa *punky*, oi?

—Vaig dir-li que tenir sexe sempre amb la mateixa per-

—I ara què?—preguntà emplenant-me novament la copa.

—El mòbil dels assassins és clar. El problema és que no es té cap pista per buscar-los.

—I el convent de Vallmajor?

—Hi he estat, no hi ha res. Estic convençut que han "reconstruït" una txeca en algun lloc del barri, però no tinc ni idea on.

—Els qui han fet això no són la xusma d'extrema dreta que persegueix antifeixistes per estomacar-los i es reuneix el dia de la Hispanitat a Montjuïc brandant banderes franquistes. Són gent refinada, de classe alta, que tenen moltíssims diners—afegí després de fer un glop de vi—. Per caçar-los, s'ha de saber com pensen. Hi ha un gran desco-

neixement de com és aquesta gent.

—I això quina manera es fa?

—Doncs, parlant-hi, no són extraterrestres. És el que anomeno l'estratègia Hannibal Lecter. Com que els criminals no hi són, es tracta de contactar amb penya semblant a ells i xerrar-hi llargament. Són més accessibles del que aparenten.

El timbre del Trimalquíu sonà. Havien arribat els primers alumnes del curs de cuina sumèria.

—Xato, se'm gira feina. Promet-me que et cuidaràs?—digué abraçant-me.

—Sí, no pateixis.

Vaig sortir del Trimalquíu envalentint pel vi i barrinant com podia dur a terme l'estratègia Hannibal Lecter. Podia visitar un bordell del carrer Marià Cubí a veure quin personal hi rondava, però potser era millor començar per un lloc menys *heavy*, estil bar o cocteleria.

Se m'acudí, passant per Diagonal amb Via Augusta, entrar a Furest, una boutique elegant i exclusiva. Vaig trobar-hi uns pantalons d'estiu i una camisa de lli que podien servir per a la incursió. En pagar-ho i comprovar que el preu picava, vaig somriure pensant que li enviaria el tiquet al Porxas.

Tot seguit, vaig pujar Aribau amunt i, trencant per Laforja, vaig ascendir Tavern, un carreró plàcid al cor de Galvany. Allí hi havia La Taverna dels 11, un establiment minúscul (de fet, tot ell era una barra) que es trobava gairebé tocant a Via Augusta i que ofería un menú de migdia esplèndid. De la barra estant i cruspint-me un arròs amb bacallà suculent, vaig buscar pel mòbil possibles bars de copes on executar el meu pla, a la vegada que pensava en el que m'havia relatat l'Oliver sobre la Lídia. Rumiant quina en portava de cap amb l'individu engominat, vaig adonar-me que començava a enyorar-la.

El cambrer de la Taverna, un tipus simpàtic, em recomanà que anés al Psyché, una cocteleria exclusiva que quedava a prop d'allí.

—Sovint, quan plego, vaig a fer-hi un trago.

—Quin tipus de gent hi ha?

—Ja saps—afegí apropant-se a mi perquè no el sentís—, ricatxos del barri, penya que no saben on fotre els calés. Fan ràbia, però els còctels són collonuts.

sona m'acabavaavorrint i que, per a mi, l'amor anava més enllà d'això. I li vaig proposar que la nostra relació fos lliure. A ell el volia com a company de vida, però volia cardar amb d'altres mentrestant. Això és tot.

—Núria, ets la meva ídol, vull un pòster teu al despatx!—vaig dir tot brindant—. A l'home se li devia girar el cervell...

—He he... I ara tu explica'm això—proferí la Núria agafant un diari que portava a la bossa.

Vaig observar el periòdic. Es tractava de l'exemplar d'avui d'un diari barceloní ben conegut. Publicava en portada, en exclusiva, que els crims de Sant Gervasi estaven relacionats amb les antigues txeques. Un dossier informatiu sobre la qüestió ocupava les primeres pàgines del diari i explicava en profunditat la vinculació amb les txeques de Vallmajor, Sant Elies i Saragossa. Fins i tot, hi havia una peça destacada sobre Laurenci i la seva trajectòria funesta. La informació, segons els periodistes que signaven l'exclusiva, provenia de fonts de la investigació que estava duent el cas.

—Bé, és llarg d'explicar...—vaig dir engolint el vi que quedava a la copa—. Estic en un bon embolic.

—Ja ho veig... I l'Oliver?

—No, ell només m'ha fet un petit cop de mà en tasques de seguiment.

Compota de poma

MARTA CASTELLS

Ingredients

- 4 pomes pelades, sense els cors i tallades a quarts
- ½ tassa d'aigua o de suc de poma
- 1 c.s. de panses
- Pell de llimona
- Crema de civada
- Nous torrades i trossegades
- 1 canonet de canyella
- Sal
- Melassa (opcional)

Elaboració

1. Poseu les pomes en un cassó, juntament amb la ½ tassa d'aigua o de suc de poma, les panses, la pell de llimona, la canyella i un polsim de sal.
2. Coeu-ho tapat, a foc lent, i amb un difusor durant 30 o 35 minuts o fins que estiguin molt tendres.
3. Retireu el canonet de canyella i la pell de llimona. Aixafeu les pomes amb una cullera.
4. Serviu la compota calenta amb una mica de crema de civada i algunes nous.

NOTA: Si voleu que quedi fina, passeu-la pel passapuré o la batedora.

Espirals de l'hort

BLAI PÉREZ

Ingredients

- 300 gr d'espirls
- 2 pebrots verds
- 1 pebrot vermell petit
- 2 albergínies petites
- 30 gr de pinyons
- 4 filets d'anxova
- 1 cullerada de tàperes
- 1 all
- Oli d'oliva verge extra
- Sal i pebre negre
- Opcionalment, orenga al gust i una mica de peccorino ratllat

Elaboració

Renteu els pebrots i les albergínies i talleu-ho tot a juliana de la mida de mig dit. Piqueu les anxoves i saltegeu-les amb 2-3 cullerades d'oli d'oliva, juntament amb les verdures a foc suau uns 10 min.

Coeu la pasta calculant que estigui llesta per servir al mateix temps que la verdura, a l'hora torreu els pinyons i reserveu-los, piqueu l'all i sofregiu-ho fins que agafi color.

Un cop cuita la pasta afegiu-la al saltejat de verdures, incorporeu les tàperes, els pinyons, l'all i rectifiqueu de sal i pebre, remeneu-ho a consciència i serviu-ho. Bon profit!

Gambes "d'Ordal"

Ingredients

- 16 gambes o llagostins
- 3 préssecs de vinya de l'Ordal
- 1 cullerada de festucs sense sal
- 1 cullerada de pipes de carbassa
- 1 llimona
- 1 cullerada de vinagre balsàmic
- Oli d'oliva verge extra
- Sal i pebre blanc
- Un grapat de mescla de germinats

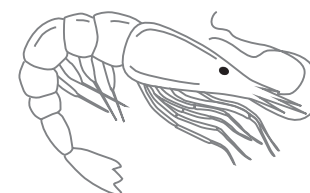
Elaboració

Peleu les cues de les gambes, traieu el cap i el budell que recorre l'interior de la cua, salpebreu i reserveu a la nevera.

En un olla amb aigua bullint escaldeu els préssecs, passats uns dos minuts els retireu, refredeu i els peleu per tallar-los a llesques, i les regueu amb suc de llimona per evitar l'oxidació.

Piqueu els festucs i les pipes, i en un petit bol prepareu una vinagreta amb oli d'oliva, el vinagre i un toc suau de pebre.

Coeu les cues al gust, al vapor o a la planxa, vigileu que no s'excedeixi en la cocció, i per acabar disposareu en un plat un llit de llesques de préssec, espoleu la picada de fruits secs, i per últim les gambes i amaniu amb la vinagreta.

TALLERS

escoleta infantil
lliure (0-3 anys)

ROOMIA
juga per créixer
www.roomia.es

espai de joc
(0-12 anys)

festes
d'aniversari

casals períodes
vacacionals
(nadal, estiu i
setmana santa)

Telèfon: 93 170 50 18

C/ Pujol, nº13
08022 Barcelona
Sarrià - Sant Gervasi

Entrevista

“Un bon documental és el que respon preguntes que no sabies que tenies”

© J. Elena Bulet

MARTÍ BECH, té 21 anys. Estudia el Grau Superior en Il·luminació, captació i tractament d'imatge de l'Escola de Mitjans Audiovisuals (EMAV). Li agrada la fotografia documental. Vol aconseguir que l'espectador senti que està dins l'escena. Junt amb el seu col·lectiu, Le Freak, va guanyar dos premis en la darrera edició del festival In-Edit. Entre Nikon o Canon: Canon, per la seva colorimetria. L'objectiu: El 70-200 mm o el 10-18 mm, dos extrems.

ELENA BULET (@elenabulet)

Què és per tu la fotografia?

Per mi la fotografia és un llenguatge. Amb ella puc transmetre emocions i experiències que seria incapaç d'explicar amb paraules.

Quan vas començar a fer fotografia?

El 13 de desembre del 2015. Tot i que des dels 13 anys faig fotografies amb reflex.

Que concret.

Un grup de música que venia de Madrid ens va deixar passar al “backstage” per poder-los fer fotografies. El fet de poder viure aquella experiència em va despertar quelcom. Aleshores, vaig buscar formes de seguir-ho sentint.

Quin grup era?

The Secret Society. Potser tornen a Barcelona el 2019.

Quan mires pel visor...

No em transmet massa. No m'emociona el fet de tenir una càmera a la mà, sinó el fet que estàs captant.

Penges tot el que fas?

No, és com un poeta. Per treure un poema, n'haurà fet centenars abans. I no els treu tots. Les imatges són més fàcils de veure, perquè estem en una societat basada en imatges. Però això no vol dir que tot el que un faci s'hagi d'ensenyar.

Canvies segons el tipus de fotografia?

Si són manifestacions o concerts no. Perquè soc anònim en aquestes situacions. Ningú em coneix. És més fàcil passar desapercebut i captar les emocions de la gent.

I en l'arquitectura?

Aquí sí que canvia. Per fer algunes fotografies bones potser he d'estar una hora fent voltes a l'edifici fins que no trec la càmera.

Tres claus per una bona foto?

Fibonacci (riu). És una successió de números que en teoria representa la perfecció. La proporció àuria. Però aconseguir l'espiral dins les teves fotografies és molt complicat.

Esperava quelcom més a l'abast de tothom...

És broma. Llei dels 2/3, tenir la llum de cara o de costat a l'objecte que estàs fent i no passar-se obrint molt el diafragma.

És lícit retocar imatges?

Evidentment. Però depèn del retoc i de la finalitat. Canvia si és fotoperiodisme o arquitectura o publicitat.

Què ha de tenir un bon fotògraf?

Molt de temps.

També has rodat diversos documentals... Quin és el rol que més t'agrada fer?

Foquista. Perquè no m'agrada tenir tanta responsabilitat. Estic allà igual, però m'ho passo bé a la meua bola.

El bon documental...

T'ha de respondre preguntes que no sabies que tenies.

Sembla un titular. El món de l'audiovisual és accessible?

Per estudiar, sí. Tot i que hi ha llocs elitistes que no tothom pot pagar. Una vegada en el món, són contactes. I entrar en el rodatge i fer la feina que et toca.

Es paga com toca?

Depèn de si és una feina tècnica, si portes el teu material perquè volen el tipus de foto o vídeo que tu fas o s'ha de llogar... Però sent jove, tot és més difícil.

Vau crear un col·lectiu...

Des de fa un any tenim “Le Freak”. Cobrim diversos concerts i esdeveniments del món de la música. Som tres persones i conjuntament hem fet diversos documentals. Estem intentant organitzar cicles i festivals.

Què heu produït amb Le Freak?

Tres documentals (un està a punt de sortir ara), dues entrevistes i un “aftermovie” d'un festival de Cerdanyola, organitzat per Amic Amiant. Ara també coorganitzen un concert a Sarrià per Festa Major, al Centre Cívic Casa Orlandai.

La contrapartida d'@elenabulet

COM VIUS LA MÚSICA?

ELENA BULET (@elenabulet)

Una manera de divertir-me

Salto als concerts. Crido, ballo amb les amigues i amics i m'ho passo bé. La música em fa desconnectar i gaudir. Moltes vegades, no escolto la lletra de les cançons. El ritme m'emociona i aconsegueixo evadir-me per complet. No m'identifico amb cap artista musical, però sí que em sento a gust en diferents gèneres. Escolto música quan estudio, quan em dutxo, quan surto de nit... La música forma part de mi.

Em costa descriure com visc la música. La veig com quelcom que em fa sentir bé, és un element més de la meua vida, que em brinda grans moments de diversió!

Què seria de la vida sense música? Doncs molt més avorrida. Caldria trobar una altra manera de gaudir. La música no només és so, també és una manera de viure. La cultura de festival, per exemple, va més enllà. Un hi va per la música, però al seu voltant hi ha tota una sèrie d'elements que la complementen. En definitiva, necessito música per viure!

L'expressió d'una mateixa

Soc jo. La música forma part de mi. No només quan l'escolto, també quan la creo. La música m'ha acompanyat durant tota la meua vida. I hi està encara molt present. Per una banda, ens trobem amb la música circumstancial (anuncis publicitaris, música d'espera, música d'ascensors...). D'altra banda, hi ha una música profunda, creada amb la intenció d'expressar un sentiment. Segui del tipus que sigui. Cançons d'amor, cançons de ràbia, de protesta, de dolor, etc.

És aquesta música la que m'exalta. La visc, perquè m'identifico amb els artistes, amb les lletres de les cançons. M'ajuden a superar certes situacions, perquè descriuen el que jo estic vivint. També influeix en el meu estat d'ànim. Pot afavorir l'alegria, la tristesa, la nostàlgia...

No concebo una vida sense música. No podria expressar-me. La música em permet parlar dels més profunds sentiments. Si no existís, potser no ho sabria fer en paraules. En definitiva, necessito música per viure!

Columna jove

Tardor transformadora

PIJ SARRIÀ - SANT GERVASI

És cert que no existeix una generació de joves al llarg de la història que s'hagi escapat dels estereotips que ens qualifiquen de persones immadures, irresponsables i impulsives. Però defugim de les simplificacions i l'ús d'estereotips sobre les persones joves.

Des de l'Espai Jove Casa Sagnier preferim reivindicar la diversitat i heterogeneïtat del col·lectiu juvenil, així com el paper protagonista dels i les joves en la transformació social de la nostra ciutat i barris. I no estem sols en aquesta tasca de positivitzar la imatge social de les persones joves i fer visible la seva contribució en la construcció d'una ciutat més sostenible, cohesionada i inclusiva.

Aquesta tardor el districte va ple de propostes que pretenen transformar el model de societat i la vida dels i les joves en particular. Perquè malgrat ser un col·lectiu divers i heterogeni, els i les joves ens enfrontem a reptes similars com són l'entrada al món laboral, l'accés a l'habitatge o l'exercici ple de la nostra ciutadania. I davant aquests reptes volem fer sentir la nostra veu per donar a conèixer alternatives viables que posen les persones al centre com l'economia social i solidària.

Barcelona acollirà al 2020 el Fòrum Social Mundial de les Economies Transformadores, temàtica en què Sarrià-Sant Gervasi porta anys fent feina. Existeixen diferents iniciatives, però una de les més rellevants el trobem al Centre Cultural Casa Orlandai d'on sorgeix el projecte "Sarrià - Sant Gervasi Coopera. Transformem els barris", en el qual hi ha implicada gent de totes les edats per fomentar l'enxarxament i el treball conjunt dels agents de l'Economia Social i Solidària del districte.

A l'Espai Jove Casa Sagnier acollirem el projecte pilot "Cooperativa de Joves" impulsat per Barcelona Activa, conjuntament amb Sarrià - Sant Gervasi Coopera, L'Esberla Sccl, el districte de Sarrià - Sant Gervasi i l'Espai Jove Casa Sagnier, per tal de promoure l'autoocupació juvenil en l'àmbit del cooperativisme i l'economia social i solidària al districte.

"Tots els gols són importants"

LA CLARA RECONeix QUE ESTÀ MOLT BÉ A L'EUROPA I QUE NO CANVIARIA D'EQUIP SI NO FOS PER ANAR A LA MÀXIMA CATEGORIA DEL FUTBOL FEMENÍ

POL BRUGAROLAS

Clara Clemente, de 21 anys, juga al Club Esportiu Europa des dels 10 i, des dels 14 ho fa al primer equip femení, on la seva presència sempre ha estat important. La Clara marca cada temporada entre 10 i 13 gols de mitjana. L'any passat, sense anar més lluny, va ser la pitxitxi de l'equip.

Com et defineixes com a jugadora?

Soc una jugadora explosiva, davantera. Prefereixo atacar. A més, m'agrada jugar en equip i associar-me amb les meves companyes.

Combines el futbol amb una altra feina?

Estic estudiant. He fet un grau superior de multimèdia per fer pàgines web, m'estic preparant per això. Actualment, estic de pràctiques ajudant en l'edició de pàgines web com la que té el meu pare, de la clínica Josep Maria Clemente.

Et van convocar per jugar amb la selecció catalana...

Va ser una sorpresa. Estava en un bar amb unes amigues i em van enviar un *whatsapp* dient-me que m'havien convocat. No m'ho esperava, tenia 16 o 17 anys.

Què és el que més t'agrada de l'Europa?

El fet de ser com una petita família.

Fins quan et veus jugant a futbol?

Fins que el cos em digui prou. Potser 30 o 40 anys.

Com van ser els teus inicis?

Vaig començar la primària a l'escola de l'Europa. Amb el meu germà bessó vam jugar-hi dos anys. Després, vaig anar al femení C i finalment a l'A. Ja fa sis anys que jugo en aquesta categoria.

Un entrenador que hagi estat especial per a tu?

Álvaro de Blanco. Amb ell hi havia bon rotllo i vam quedar quarts a la lliga. Vam estar molt a prop de fer la promoció per jugar la següent temporada a la Superlliga, que és la màxima categoria del futbol femení.

Quines aspiracions tens de cara a la següent temporada?

Ara estem a segona, però hi ha també una segona B. Dels cinc grups de la lliga, només els quatre primers pugen de categoria. Tenint en compte això, l'objectiu és estar entre ells.

Què va significar per a l'equip arribar a les semifinals de la Copa Catalana?

Va ser un moment únic, perquè només vam perdre 0 a 3 contra el Barça, quan l'Espanyol va perdre 0 a 7. Era increïble jugar contra un equip que aquell

any havia arribat a les semifinals de la Champions League.

Un gol molt important que hagis marcat a l'Europa?

No tinc un gol en concret que recordi massa. Tots els gols són importants.

Em pots descriure el pitjor moment de la teva etapa a l'Europa?

Hi ha pocs moments dolents. Mai m'he lesionat... Potser el més dur va ser l'adaptació quan vaig arribar al primer equip. Hi havia molta diferència d'edat.

Quan s'inicia la temporada a l'Europa i quan s'acaba?

La temporada comença al setembre, però a l'agost ja entrenem. La majoria de jugadores combinen els entrenaments amb la seva feina. Això fa difícil poder tenir vacances.

Fotografia cedida per Clara Clemente

club esportiu **europa**

INFORMA'T!
608 222 574
promocio@ceeuropa.cat

ABONA'T PER
50€
TOTA LA LLIGA!
a partir del 4 de juliol

SEGUEIX-NOS!
f t i
@ceeuropa

Som com tu!

Frases fetes

Estar com peix
a l'aigua

Estar peix

Ser un peix que es
mossega la cua

Relaciona cada una de les frases fetes amb les següents definicions:

- a) no haver estudiat, no saber-ne sobre alguna cosa
- b) trobar-se en un cercle viciós
- c) trobar-se molt a gust en un lloc o fent alguna cosa.

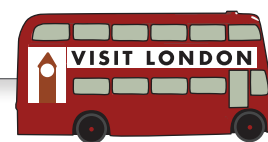

La Mireia ha tornat de vacances i a la bústia de casa ha trobat un munt de postals dels seus amics i amigues de l'escola. N'ha rebut una de Stromboli, una de París, una de les Illes Medes, una de Menorca, una del Pedraforca i una de Sant Salvador.

La Marta li escriu que ha pujat a la Torre Eiffel, l'Helena li dóna les gràcies per la motxilla que li ha deixat, el Toni li diu que ha vist peixos de tots colors, la Sara li explica que va fer una excursió de nit per veure l'erupció d'un volcà, la Júlia li diu que ha nedat molt i que ha visitat el museu Pau Casals, i en Pere que ha portat una ensaïmada molt gran per convidar-los a tots.

> A on ha estat cadascun dels seus amics?

> I la Mireia, on ha anat aquestes vacances?

MARTA

HELENA

TONI

SARA

JÚLIA

PERE

STROMBOLI

ILLES MEDES

SANT SALVADOR

MENORCA

PEDRAFORCA

PARÍS

Peixos

Ordena les lletres de cada paraula i completa la graella

ARP R _ _ P

ULLÇ L _ _ Ç

XABURI B _ _ _ _ A

RISADNA S _ _ _ _ _ A

TÓISE S _ _ _ _ Ó

CALLÀBA B _ _ _ _ _ À

DAROA O _ _ _ _ A

MASLÓ S _ _ _ _ Ó

NINYOTA T _ _ _ _ _ A

RAVET V _ _ _ _ T

TONBÍLO B _ _ _ _ _ L

DOLLGUANE L _ _ _ _ _ _ _ O

BALLORRO L _ _ _ _ _ _ _ O

Records de vida

MONTSERRAT CORNET PLANELL

Vaig néixer a la Vila de Gràcia, al carrer Salmerón, número 4, tercer pis. Era l'any 34. En acabar la guerra vàrem anar al carrer Laureano Figuerola. Cap d'aquests noms hi són: Salmerón ara és el carrer Gran i Laureano Figuerola és Nil Fabra, tocant a Lesseps. El meu pare, tot i que jo era petita, em va dir que no oblidés mai a Salmerón, un polític que va dimitir per no firmar una pena de mort. I que Laureano Figuerola havia inventat la pesseta.

Allà vaig rebre, per Pasqua, la meva primera i última "mona". El meu padrí va morir uns mesos després. Poc abans havia mort l'avi matern que està enterrat al petit cementiri de Sarrià. De soltera, la mare vivia, amb la família, a una torre preciosa, carrer Vergós cantonada Dr. Roux amb una gran porta de ferro i una Verge de Montserrat, de ceràmica, que omplia la paret.

Jo tenia uns cinc anys quan vaig descobrir Sant Gervasi: Balmes, 301 cantonada Sant Elies. No feia molts anys que havia acabat la guerra i els meus pares recordaven

les tortures i la mort de dos bons amics a la txeca de Sant Elies.

Els dos primers anys vaig anar al col·legi Santa Elisabet, de les monges alemanyes, al carrer Laforja i Alfons XII. Ara, juny 2018, prop d'allà s'ha inaugurat un jardí per als veïns.

Vivíem en un entresol immens. Allà van néixer cinc germans. Un estiu, per la badada d'un metge, va morir el petit. Tenia un any. El pis es va omplir de flors blanques i els pares van trigar molt a consolar-se.

Tenia 15 anys quan vàrem anar a viure a Sarrià. Anglís cantonada Pau Alcover. Era una torre gran (érem molts de família) que el pare va fer construir on havia un camp d'enciams.

1949. Aquell va ser l'any més feliç de la meua vida. Vàrem estiuajar a Gualba, al peu del Montseny i allà, jo tenia 15 anys, i com la cançó de Joan Manuel Serrat, vaig saber el que era el primer amor. En tornar de Gualba, la Festa Major de Sarrià: uns vint o trenta metres més amunt de casa, al mateix carrer Anglís, hi havia un camp que servia per tot: futbol, fer volar

Portada del Programa oficial de la Festa Major de Sarrià de l'any 1949, amb una il·lustració de Queraltó.

Balmes-General Mitre. Tornava a ser a Sant Gervasi.

I continuo. Ara a Madrazo-Aribau. Davant del meu balcó, on em venen a menjar, cada dia, dues tòrtres turques, veig els sis jardins dels edificis de Madrazo, que estan davant de la parròquia de Sant Ildefons.

Fa més de 30 anys que hi sóc i m'hi trobo molt bé. Junt amb una amiga vàrem obrir un despatx, com a corredors d'assegurances, al carrer Calaf, prop del Mercat de Galvany. Aquí vaig començar a escriure llibres i teatre. Fins i tot, al Teatre de Sarrià es va estrenar una obra meua. I aquí he conegut l'amor de la maduresa i he sigut immensament feliç.

Fins i tot, fa uns anys, em varen anomenar "La dona del barri" i em sento orgullosa d'aquest títol. Segons em va dir la Roser Ponsatí, era perquè a totes les meves obres de teatre la protagonista era una dona gran.

Aviat farà 84 anys i, si no em treuen, només "me n'aniré a l'altre barri" quan em mori.

avions, l'envelat... Tinc records meravellosos d'aquell tros de terra. Aquella primera setmana d'octubre era fantàstica.

Més tard, el cine de les tardes dels diumenges als Jesuïtes de Sarrià on feien pel·lícules de l'oest i on alguna mà innocent "tapava" els petons. El meu amor i jo, sovint, no arribàvem a entrar al cine i ens quedàvem passejant per Dolors Monserdà, el carrer de sota.

D'Anglís vaig sortir per casar-me. Per uns anys vaig tornar a Gràcia però, poc després

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLÍNICA DEL PILAR)
quirónsalud
La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de este límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas,

siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- Bloqueos o infiltraciones de nervios
- Radiofrecuencia o Rizolisis
- Ozonoterapia
- Acupuntura y Electroacupuntura
- Iontoforesis
- Vertebroplastia o Cifoplastia

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

Ho heu fet possible!

Després de gairebé quatre anys, ens reuníem col·laboradors, treballadors i amics d'El Jardí per plantejar nous reptes. No sabíem gairebé què plantejar-nos i com ho podríem assumir, però el que vam fer va ser escoltar amb atenció el que sentíem pel carrer: "Per què no feu, també, El Jardí a Sarrià?" Veïns de la part més alta del districte reclamaven la mateixa publicació que hi havia als barris veïns de Sant Gervasi, per la seva zona. I si els veïns reclamaven informació, nosaltres no podíem fer res més que donar-la. És la nostra vocació. Això sí, sense defraudar per res els nostres estimats veïns de Sant Gervasi que han estat fidels a la nostra publicació i amb els quals esperem seguir molts més anys.

Reptes

Afegir a la Bonanova, Monterols, Galvany, Turó Parc, el Farró i el Putxet, els barris de Sarrià, les Tres Torres, Pedralbes, Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo, no és un repte petit. És enorme. És abastar geogràficament una part molt més gran. És aprendre sobre nous barris i sobre els seus problemes, sobre les seves peculiaritats i reivindicacions. És, també, imprimir més números d'El Jardí. Distribuir el diari a molts més punts geogràfics. I com us hem explicat, això ha anat acompanyat d'un canvi de model d'empresa de societat limitada, a una cooperativa oberta a tothom que en vulgui ser soci o sòcia.

Aquesta ha estat la publicació que els col·laboradors d'El Jardí hem pogut fer aquest mes. Esperem que l'hagueu gaudit. Nosaltres, ens ho hem passat molt bé fent-la i tenim ganes de millorar-la mes rere mes. Una cosa està molt clara. Si els col·laboradors hem pogut fer aquesta revista ha estat, com sempre, gràcies al suport del comerç del barri però per primer cop també gràcies a cadascuna de les persones que heu participat de la campanya de ver-kami durant aquest estiu. Gràcies per les donacions, per difondre la campanya, per donar-nos ànims, per felicitar-nos, per la vostra il·lusió i entusiasme. Aquesta revista és per a vosaltres.

Albert Bassols
Albert Llobet
Albert Sagarra
Alex Escoda
Amadeu Blanch
ANC Sarrià-Sant Gervasi
András Papp
Anna Forastier
Anna Juhé
Anna Mestre
Arran Cassoles
Bea Gutiérrez
Bernat Julià
Blas Navalón
Bruno Balanzó
Carles Benítez
Carlos Corchero
Carme García
Carme Rocamora
Carmen González
Casa Usher
Cecilia Farras
Concepció Boncompte
Daniel Catafal
Denís Rodríguez
Eduard Sant Chalois
Eduardo Rocamora
Elena Bulet
Enric Capdevila
Esther Madrona
Esther Vilar
Eulàlia Marques
Eva Ceano-Vivas
Francesc Farràs
Fundació pintor Josep Amat
Gerard Sardà
Gerard Soler
Glòria Vilalta
Gràcia Farràs
Guillem Casals

Guillem Plans
Helena Rosa Trias
Imma Daunas
JN
Jaume Oliva
Javier Baladia
Javier Rodríguez
Jesús Mestre
Joan Cortacans Borrell
Joan Cortacans Montferrer
Joan Llacuna
Joan Subirats
Jofre
Jordi Bosc
Josep Arisa
Josep M. Borrull
Josep Mañà
Juan Luis Rocamora
Juanjo Compairé
Lali Masachs
Laura
Leonardo Bejarano
Llorenç Macià
Lluís Reverter
Lorena Barrionuevo
Magels Landet
Manel Gines
Manel Pau
Manu de Salvador
Marc Mestre
Marc Sansalvadó
Anna Maria Espinet
Maria Antònia Font
Maria Botey
Maria Cristina Betrian
Maria Isabel Fernández
Maria Josep Rosanas
Maria Medina Roca
Marta Masats
Marta Royo

Marta Trius
Melike Sungur
Merce Amat
Mercè Escofet
Mercè Rius i
Mercè Mileo
Mireia Mestre
Montse Cantín
Montse Martín
Montserrat Cornet
Montserrat Guardiola
Montserrat Morera
Pere Ribas
Ricard Julià
Natàlia Oliete
Neus Hosta
Neus Mestre
Núria Farràs
Núria Mestre Farràs
Núria Podeschva
Núria Rigat
Núria Satorra
Omnium Sarrià Sant-Gervasi
Oriol Barba
Oriol Mestre
Oriol Ramis
Oriol Solina
Paquita Alemany
Pau Farràs
Pedro Miret
Pere Maragall
Pilar Molina
Roser Díaz
Roser Giner
Sergi Alemany
Sergi Rodríguez i Rovira
Tito Baraldés
Titon Laïlla
Xavi Espriu

RÀPID MODELELL

www.cerrajeriamodolell.com

**Reparació de calçat | Duplicat de claus
Comandament de pàrquing | Obertura
de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese
Instal·lació, canvi i reparació de panys
Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM
Receptors de Comandaments
Claus i comandaments per cotxes i motos**

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h

DS 10-13:30 h

DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

Fes-te subscriptor!

Rep El Jardí a casa per 5 € al mes

Envia un correu a:

infoeljardi@gmail.com

consulta: www.diarieljardi.cat

[f](#) [t](#) [i](#) [@diariElJardi](#)

El Jardí
PREMSA LOCAL

la Bonanova, Monterols, Galvany, Turó Parc, el Farró i el Putxet, Sarrià, les Tres Torres, Pedralbes, Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo,

BUFETS
JURÍDICS

FOTOGRAFIA
IMATGE I SO

REFORMES,
SERVEIS
PER LA LLAR

SALUT
I NUTRICIÓ

**FARMÀCIA
CABANAS**
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

Bufete
Vall-Lamora
www.valllamora.com
c. La Torre, 28, local 1
08006 Barcelona
Tel. 93.435.32.77

VIDEO · CINEMA · AUDIO · MULTIMEDIA
8 mm · VHS · Betamax · Diapositives
93 200 54 00
Santalló 133 08021 BCN info@videolab.es
www.videolab.es

**Ferreteria
Mandri**
Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriamandri.com
www.ferreteriamandri.com

 **CENTRO
MÉDICO
ESTEVE**
• MEDICINA GRAL • PSICOLOGÍA
• HOMEOPATÍA • OSTEOPATÍA
• MED. NATURAL • YOGA
C/ Mandri, 54-1ª2ª. Tel 932 113 234
www.centromedicodelm.com

naturàua
Suplements naturals
Assessorament gratuït
naturopatia i nutrició
Avda. Rep. Argentina 188
93 418 99 57 www.naturaua.com

ESPORTS

PERRUQUERIA

**JARCLOS
GARDEN CENTER**
c/Collserola, 22-24
93 418 32 06
c/Escoles Pies, 67
93 212 45 96
www.JARCLOS.com

CLÍNICA DENTAL
Dra. Maria De Almeida Eliseu
C. Laforja 15, local 9
08006 Barcelona
T. 934 995 122 M. 676 437 333

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu
de confiança
Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

can caralleu
més que fitness!

C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.cancaralleu.cat

**AXICIA
Hair
Perruquers**
c/ Arimon 12 08022 BCN
680727330
www.axiciahair.com

PUBLICITAT:
infoeljardi@gmail.com

 **CLÍNICA
SAGRADA
FAMÍLIA**
www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

Unidad de Dolor
Cínica Sagrada Familia
C/ Torres i Pujal 11-29
Consultorios CSF Planta 4,
Despacho 6
Telf. 935661257
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com/
www.clinicasagradafamilia.com/

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses

Directorí de comerç del
districte Sarrià-Sant Gervasi

Posa't en contacte amb Josep M. Farràs (Sant Gervasi): jmfarrasribas@gmail.com
Núria Esteve (Sarrià): nuria1424@gmail.com

Unidad de Dolor Clínica Sagrada Familia

La Unidad de Dolor de la Clínica Sagrada Familia está formada por profesionales especialistas en Anestesiología, Reanimación y Clínica del Dolor, miembros de la Sociedad Española del Dolor. Seguimos los protocolos de los grupos de trabajo de la SED (neuromodulación), dolor neuropático, opioides, radiofrecuencia (mal llamada rizólisis), dolor musculoesquelético, cefaleas, dolor agudo, dolor crónico, dolor pélvico crónico.

Asistimos a todos los cursos de actualización que se realizan en España y estamos en posesión de Master de Dolor por varias universidades.

Nos diferenciamos de los traumatólogos y neurocirujanos porque tratamos cualquier tipo de dolor sin limitaciones, sea de columna vertebral, pelvis, extremidades, dolor musculotendinoso, dolor visceral, neuropático, etc. Dominamos todas las técnicas necesarias para aplicarlo. Muchas infiltraciones las realizamos con ecografía, sea de nervios periféricos, sistema musculoesquelético, grandes o pequeñas articulaciones (está demostrado que en el caso de las infiltraciones que se realizan sin control ecográfico el producto que se administra en un 60-70% de los casos va fuera de la articulación). Evitamos la exposición innecesaria de Rx. (En la página web encontrará más información).

En algunos casos trabajamos con especialistas para realizar determinados procedimientos. Cuando consideramos que se debe derivar a un paciente para ser intervenido o visitado por un traumatólogo u otro especialista de nuestra confianza, tenemos un circuito ágil. Al trabajar en la Clínica Sagrada Familia podemos pedir cualquier tipo de exploración complementaria como Rx, TAC, resonancia, electromiografía, etc.

Equipo médico:

Dr. Jorge de Vicente Sole (Director Médico),
Dr. Jenaro Mañero Rey, Dra. Jenny Amelia
García Tomas.

PATOLOGIAS QUE TRATAMOS

- **Dolor relacionado con la columna vertebral** (cervical, dorsal, lumbar). Contractura muscular de columna, síndrome lumbar, lumbociatálgia, compresión discal de raíz nerviosa
- **Cefaleas, neuralgias**
- **Dolor musculoesquelético.** Dolor neuropático central o periférico
- **Dolor pélvico crónico** (lesión de pudendo, etc.)
- **Dolor articular de grandes y pequeñas articulaciones**
- **Dolor crónico oncológico o no oncológico**
- **Dolor agudo y crónico**
- **Dolor postquirúrgico**
- **Estenosis lumbar**

PROCEDIMIENTOS QUE REALIZAMOS

- **Radiofrecuencia térmica (rizólisis) o pulsada de articulaciones o nervios de columna o periféricos**
- **Infiltraciones articulares y de columna bajo control ecográfico de PRP, Ac Hialurónico, ozono**
- **Tratamiento de protusiones discales con Discogel (eliminamos la protusión)**
- **Vertebroplastia y cifoplastia**
- **Ozonoterapia**
- **Infiltraciones miofasciales con a. locales, corticoides, Botox**
- **Acupuntura y electroacupuntura para el dolor**

UNIDAD DEL DOLOR
Clínica Sagrada Família
C/ Torres i Pujal 11-29

Consultorios CSF Planta 4 Despacho 6
(a partir del 1 de octubre,
en la Planta 2, despacho 2)

Telf 935661257

unidaddeldolor@consultoriscsf.com

www.unidaddolor-csf.com/

www.clinicasagradafamilia.com/